

ရှင်မာက္ခခရစ်ဝင်

M A R K.

၁

ဘုရားသခင်သားတော်ယောကူခရစ်၏ ငံ့ဂေလိတရား၏ အစကိုဆိုပေါ်။ ၂အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလေ့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသော ဝါ၏တမန်ကို သင့်ရှုံး ပါစေလွှတ်၏။ ၃တော်သွားတော်မှုရာလမ်းကို ပြင်ကြလေ့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေ ကြလေ့ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ၄ယောဟန်သည် တော်၍ ဗျို့ကိုပေါ်ထွန်း၏။ ၅ယောရှုရလင်မြို့သားများမှ ၆၌ ယုဒပြည်သူပြည်သား အပေါ်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍ မိမိတို့အပြစ်များကို တော်ပြုလျက် ယောဇန်မြတ်၍ ဗျို့ကိုပေါ်။ ၆ယောဟန်သည် ကုလားအုတ်အမွှေးနှင့်ရက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌ သားရေခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တော်ဖြစ်သောပျားရည်ကိစားလျက်နေ၏။ ၇ဟောချက် စကားဟူမှုကား၊ ငါးထက် တတ်စွမ်းနိုင်သော သူသည် ငါးနောက်ကြွေလာ၏။ ထိုသူ၏ခြေနှင့်တော်ကြိုးကိုမျှ ငံ့ချို့ပြည်ခြင်း၏ ငါးမထိုက်။ ၈သည် သင်တို့အား ရော် ဗျို့ကိုပေါ်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောစိညား၌ တော်၍ သင်တို့ကို ဗျို့ကိုပေါ်။ ဟောသတည်း။

၉ထိုအခါ ယောရှုသည် ဂါလိလပြည် နာဇာရက်မြို့မှုကြွေလာ၍ ယောဟန်လက်ဖြင့် ယောဇန်မြတ်၍ ဗျို့ကို ခံတော်မှု၏။ ၁၀ရေမှုပေါ်ထောင်တွင် ကောင်းကင်ကွဲ၍ စိညား၌တော်သည် ချိုးငါးကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၍ ဆင်းသက်တော်မှုသည်ကို မြင်ရ၍၊ ၁၁သင်ကား ဝါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ဝါ၏ချို့သားပေတည်း ဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ၁၂ထိုခဏေခြင်းတွင် စိညား၌တော်သည် ယောရှုကို တော့သို့သွားစေတော်မှု၏။ ၁၃အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး ထိုတော်မြှုံးနေ၍ စာတန်းစုံစုံများသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မှု၏။ သားရဲ့တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မှု၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်လည်း လုပ်ကျွေးကြုံ၏။ ၁၄ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်သည် နောက်၊ ယောရှုသည် ဂါလိလပြည်သို့ကြွေတော်မှုလျှင်၊ ၁၅အချိန်ပြည့်စုံပြီး ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် တည်လုန်းပြီး နောက်တရကြလေ့။ ၁၆ငံ့ဂေလိတရားကို ယုံကြည်ကြလေ့ ဟူသော ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် ယုံးသော ငံ့ဂေလိတရားကို ဟောတော်မှု၏။

၁၇ဂါလိလအိုင်နားမှာ ကြွေတော်မှုစုံ၊ ရှိမှုနှင့် အမြန်သိအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် တံ့ဖြေဖြစ်၍၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန်ချသည်ကို မြင်တော်မှုလျှင်၊ ၁၈ထိုသူတို့အား ငါးနောက်သို့လိုက်ကြလေ့။ သင်တို့သည် လူကို များသောတံ့ဖြေဖြစ်စေခြင်း၏ ငါးမြေမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသော်၊ ၁၉ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်းပိုက်ကွန်ကိုစွန်းပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြုံ၏။ ၂၀ထိုအနည်းငယ်လွှာပြန်လျှင်၊ ဖော်ခြင်းသား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် လျှေပေါ်မှုပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကိုမြင်၍ ချက်ခြင်းခေါ်တော်မှု၏။ ၂၁ထိုသူတို့သည်လည်း လျှေပေါ်မှုရှိသော သူရှိးတို့နှင့်တာကွ အဘဖော်ဖော်ကို စွန်းပစ်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြုံ၏။

၂၂ကပောရနော်မြို့သို့သွားကြလျှင်၊ ဥပုသံနှုန်းကိုယ်တော်သည်ချက်ခြင်း တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဆုံးမ ထိုဝါဒပေးတော်မှု၏။ ၂၃ပုပ္ပါယ်တို့သည်လည်း ဆုံးမထိုဝါဒပေးတော်မှုခြင်းကို အလွန်အုံသုကြုံ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရသောသူနည်းတူ ဆုံးမထိုဝါဒပေးတော်မှု၏။ ၂၅ထိုသူတို့၏ တရားစရပ်၍ ညှစ်ညူး၊ သောနတ်စွဲသောသူရှိ၍၊ ၂၆သြော် နာဇာရက်မြို့သားယောရှု ကိုယ်တော်သည် အကျွန်းပို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်းပို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိလာသလော့။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်းသိပါ၏။ ဘုရား သခင်၏ သန့်ရှင်းတော်မှုသောသူဖြစ်ပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်လည်း၊ တိတိဆိုတိစွာနေလေ့။ ထိုသူ၏

အထက္တကိုယ်သွားလေ့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ ၂၇။။။သောနတ်သည် ထိုသူကို တောင့်မာစေပြီးမှ ကြီးသော အသံနှင့်အော်ဟစ်၍ ထွက်သွား၏။ ၁၈။။။အပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့နည်း။ ၂၉။။။မှခြင်းအသစ်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ၃၀။။။သောနတ်တို့ကိုပင် အာကာနှင့်မှာထား၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ကြသည်တကား ဟု အချင်းချင်းမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ ၃၁။။။သတ်သည်လည်း ဂါလိုလပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ ချက်ခြင်းနှဲပြား ကျော်စောလေ၏။

၂၂။။။တရားစရပ်မှထွက်ကြလျှင်၊ ရှိမှန်၊ အန္တိတို့အိမ်ထို့ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်တကွ ချက်ခြင်းသွားကြ၏။ ၃၃။။။နှိုင်၏ ယောကွဲမသည် ဖျားနာစွဲ၍ တံ့လုံးနေသည်အကြောင်းကို အလျင်အမြန်လျောက်ကြ၏။ ၃၄။။။ကိုယ်တော် သည်လာ၍ ထိုမိန်းမေးလက်ကိုကိုင်လျက် ရှိကြတော်မူသည်ခဏချင်းတွင် သူသည်အာဖြား ပျောက်၍ ပြောသည် ဝတ်ကို ပြောလေ၏။

၂၅။။။နောက်လျှင် ပျောက်လျှင် မကျိုးမမာသောသူရှင့် နတ်ဆိုးစွဲသောသူရှိသမှုတို့ကို အထံတော် သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ၂၆။။။တို့လုံးသည် တံ့ခါးနားမှာစေးလျက်ရှိကြ၏။ ၂၇။။။အထူးထူးအပြားပြားသော အနာစွဲသော သူများ တို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း နှင့်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သိကြသောကြောင့် စကားတစ္ဆိုးကိုမျှ ပြောစေခြင်းရှိ အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၂၈။။။နှိန်ကိုအချိန်၊ မိမ်းမလင်းမှု ကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင် တောာအရပ်သို့ထွက်ကြ၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ၂၉။။။ရှိမှန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် လိုက်၍ရှားကြသော်၊ ၂၁။။။ကိုယ်တော်ကိုတွေ့လျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှားကြပါသည်ဟု လျောက်ဆို၏။ ၂၁။။။ကိုယ်တော်ကလည်း ပါသည် နှီးစပ်သော မြို့ခြားတို့၌ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့အလိုင်း ပြောကြလာပြီဟု မိန်တော်မူ၏။ ၂၁၁။။။ဂါလိုလပြည် အရပ်ရပ် တရားစရပ်တို့၌ တရားဟောလျက် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင့်ထုတ်လျက်နေတော်မူ၏။

၂၉။။။နာစွဲသောသူတယောက်သည် အထံတော်သို့လာ၍ ဒုံးထောက်လျက်၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည် ဟု တော်းပန်လေ၏။ ၂၁၁။။။ယောရှုသည် သနားသောစိတ်ရှိသဖြင့် လက်တော် ကိုဆန်၍ ထိုသူကို တို့လျက်၊ ပါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟု မိန်တော်မူ၏။ ၂၁၂။။။ထိုသို့မိန်တော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် နှုနာပျောက်၍သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ၂၁၃။။။ယောရှုကလည်း သင်သတိပြု။ အဘယ်သူအား စကားတစ္ဆိုးကိုမျှမပြောနှင့်၊ ယွှေးပရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြေလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းရှိ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည်အတွက် မောရှုစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သတ္တာကို ဆက်လော့ ဟု မြတ်တား၍ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ ၂၁၄။။။ထိုသူသည် ထွက်သွား၍ စကားများသောအားဖြင့် ထိုအကြောင်းကို အနုံအပြား ကျော်စောလေ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် နောက်တစ်နှစ်မြှုံးထို့ ထင်ရှားစွာ မဝင်ရော့၊ မြို့ပြင်တော်အရပ်၌သာ နေတော်မျှ၍ အရပ်ရပ်တို့မှ အထံတော်သို့ရောက်လာကြ၏။

J

၁၇။။။နောက်တနေ့သည် ကိုယ်တော်သည် ကပောရနောင်မြို့သို့ဝင်ပြန်၍ အိမ်၌ရှိတော်မူသည်ကို ကြားကြလျှင်၊ ၁၈။။။ပြင်နားမှာ နေစရာမရှိနိုင်အောင် လူများတို့သည် အလျင်အမြန် စေးကြသည်ဖြစ်၍၍ သူတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ၁၉။။။ထိုအံ့ လက်ခြေသေသောသူတယောက်ကို လူလေးယောက်တို့သည် ထမ်း၍ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၁၁။။။လူစေးလျက်ရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိရာအပေါ်မှာ အမိုးကိုဖောက်ထွင်းပြီးမှ လူနာနှင့်တကွ အိပ်ရာခုတင်ကို ပေါ့ချကြ၏။ ၁၁၂။။။ယောရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်း ကိုမြင်လျှင်၊ လက်ခြေသေသောသူအား ငါးသား သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီ ဟု မိန်တော်မူ၏။ ၁၁၃။။။ထိုအရပ်၌ထိုင်သော ကျိုးပြုဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားကိုလွန်ကျား၍ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခ် မှတ်ပါး အဘယ်သူသည်အပြစ်ကို လွှာတိနိုင်သနည်းဟု စိတ်ထံမှာ ထင်မှတ်ကြ၏။ ၁၁၄။။။သူတို့စိတ်ထံမှာ ထိုသို့ထင် မှတ်ခြင်းရှိသည်ကို ယောရှုသည်

မိမိဘဏ်အားဖြင့် ချက်ခြင်းသိတော် မူလျှင်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှာအဘယ်ကြောင့် ဤသို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ဗောက်ခြေသေသောသူအား အဘယ် စကားကိုသာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ် ကိုလွှတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော်။ သင်ထလော်။ ကိုယ်အိပ်ယာကိုဆောင်၍ လုမ်းသွားလေ့ဟု ပြောလွယ်သ လော်။ ၁၁။ လူသားသည် မြတ်ဌားပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းရှိ၊ ၁၂။ ထလော်။ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလေ့ဟု သင့်အားဝါဆိုသည်ဟု လောက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃။ ထိုသူသည်လည်း ချက်ခြင်းထံ၍ အိပ်ယာ ကိုဆောင်လျက် လူအပေါင်းတို့ရှုမှာတွေ့ရှုတွေ့ရှုမှာတွေ့ရှုသူး၏။ ထိုလူအပေါင်း တို့သည် မိန့်မာတွေးဝေခြင်းရှိ၍ ဤကဲ့သို့ တခါမျှ မဖြင့်စုံပါ ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွှမ်းကြ၏။

၁၄။ နောက်တဖန် အိုင်နားသို့ကြတော်မူ၍။ လူအစာအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြလျှင်၊ သူတို့အား ဆုံးမသွေ့ဖ ပေးတော်မူ၏။ ၁၅။ လမ်းပွဲကြတော်မူစဉ်၊ အာလဲဗျားသား လေဝါသည် အခွန်ခံရာ တို့ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော် ရုနောက်သို့လိုက်လေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၆။ ထိုသူသည်လည်းထံ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လော်၏။ ထိုနောက်မှ သူ၏အိမ်တွင်စားပွဲ၍ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆိုးသောသူများ တို့သည် ကိုယ်တော်မူစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တက္က စားပွဲ၍လျောင်းကြ၏။ ထိုသူအများတို့သည် နောက်တော် သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၇။ ထိုသို့အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ စားတော်မူသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာ ဖာရိရှုတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်သနည်း တူ တပည့်တော်တို့အားဆိုကြ၏။ ၁၈။ ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသော သူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုဂိုဏ်။ နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုဂိုဏ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းရှိ ငါလာသည်မဟုတ်၊ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းရှိ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉။ အစာရှောင်တတ်သော ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှုတို့သည်လာ၍၊ ယေဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှုတို့သည် အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျောက်ကြ၏။ ၂၀။ ယေရှုကလည်း၊ မဂ်လာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအကော်တို့နှင့် အတူရှုစိုစ်အပါ သူတို့သည် အစာရှောင်တတ်ကြသလော်။ ရှိစိုကာလပတ်လုံး အစာမရှောင်တတ်ကြ။ ၂၁။ မဂ်လာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအကော်တို့နှင့်ချိ၍ ယူဆောင်သွားသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအပါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ၂၂။ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့်ဖါလေ့မရှိ။ ထိုသို့ ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍ အပေါက်ကျယ်တတ်၏။ ၂၃။ ရှင်းနည်း ဟောင်းသောသားရေား၌ အသစ်သောစပုစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပုစ်ရည် သည် သားရေားကို ဆုတ်ခွှုံသဖြင့် စပုစ်ရည်သည်ယို၍ သားရေားလည်းပျက်ဆီးတတ်၏။ အသစ်သော စပုစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေား၌ ထည့်ရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄။ ဥပုသံနေ့ ကိုယ်တော်သည် ဂျီစပါးလယ်ကွဲက်တို့ကို ရောက်ကြတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ပါးအသီးအနှံကိုဆွဲတ်လျက် ခနီးသွားကြ၏။ ၂၅။ ဖာရိရှုတို့ကလည်း ဥပုသံနေ့မပြုအပ်သောအမှုကို သူတို့သည် ပြုကြပါသည်တကားဟု လျောက်ကြသော်၊ ဆကိုယ်တော်က၊ ယောပြရောဟိတ်မင်း၊ အဗျာသာလက်ထက်၌ ဒီပိဋကသည် မိမိအကော်တို့နှင့်တက္က ဆာမွတ်၍ မတတ်နိုင်သောအပါ၊ ၂၆။ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ယောပြရော ဟိတ်တို့မှတပါး အဘယ်သူမျှမစားအပ်သော ရှောတော်မှန့်ကိုစား၍ မိမိအကော်တို့အားပေးသည် အကြောင်းကို သင်တို့သည်တရုတ်ဘုံးသလော်။ ၂၇။ ထိုမှတပါး ဥပုသံနေ့သည် လူအဘိုဖြစ်၏။ လူသည် ဥပုသံနေ့အဘိုဖြစ်သည်မဟုတ်။ ၂၈။ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ဥပုသံနေ့ကိုပင်အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁တရားစရပ်သို့တဖန် ဝင်တော်မူ၍ ထိစပ်၍ လက်တာဘက်သေဆောသူတယောက်ရှိ၏။ ဥပုသန္တု သူ၏ရောဂါကို ပြိုးစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ထိသူတို့သည် ကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။ ၂ကိုယ်တော်ကလည်း အလယ်၍ မတ်တတ်နေလေ့ဟု လက်တာဘက်သေဆောသူအား မိန့်တော်မူ ပြီးမှ ၃ဥပုသန္တု ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရီသတ်တို့အားမေးတော်မူလျှင်၊ ထိသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၄ထိအခါ အမျက်တော်နှင့် သူတို့ကိုပတ်လည်ကြည်၍ သူတို့စိတ်နှလုံးမိုက်သောကြောင့် စမ်းနည်းတော်မူခြင်းရှိလျက်၊ သင်၏လက်ကို ဆန့်လေ့ဟု ထိသူအားမိန့်တော်မူ၍ သူသည်မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင်၊ ထိလက်သည် လက်တာဘက်ကဲ့သို့ ပကတီဖြစ်လေ၏။ ၅ထိအခါ ဟရရှုတို့သည်ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့ ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု ဟေရ၍ တပည့်တို့နှင့် ချက်ခြင်းတိုင်ပင်ကြ၏။

၆ယရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိန္ဒားသို့ ပြောင်းကြတော်မူ၍၊ ဂါလိလ်ပြည်၊ ၇ယရှုရလ် မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ဗုဒ္ဓမြို့ပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တာဘက်မူလာကြသော လူများအပေါင်းတို့နှင့် တုရှမြို့ မိုးနှုန်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့မူလာကြသော လူများအပေါင်းတို့သည် ပြုတော်မူသမျှတို့ကြားလျှင် အထံတော်သို့ လာကြ၏။ ၈လူအများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရှု၍ မထိခိုက်စေမည်အကြောင်း ကိုယ်တော်၏ အနီးအပါးတွင် လျော့စင်းကို အမြှုပြုစေခြင်းရှိ တပည့်တော်တို့အား အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၉အကြောင်းမူကား၊ လူများတို့အား ချမ်းသာပေးတော်မူ သောကြောင့်၊ ရောဂါဝေအနာနှိပ်စက်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းရှိ တွန်းကြ၏။ ၁၀ညွှန်ညား သောနတ်တို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောအခါ ပြပ်ဝင်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၁၁သိတ်ငံးတော်ကို မပွင့်စေမည်အကြောင်း သူတို့အား ကြပ်တည်းစွာ ပညာတ်တော်မူ၏။

၁၂ထိအခါ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်တို့တက်၍ အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကို ခေါတ်မူလျှင်၊ အထံတော်သို့လာကြ၏။ ၁၃ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိနေစေခြင်းရှိပြု၏၊ တရားဟောသောအခွင့်၊ အနာရောဂါတို့ကို ပြိုးစေ၍၊ ၁၄နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင့်ထုတ်နိုင်သောအခွင့်နှင့် စေလွှတ်ခြင်းရှိပြု၏၊ တကိုပ်နှစ်ပါးသောသူတည်းဟုသော ၁၅ပေတရာမည်သစ်ကိုပေးတော်မူသောရှိမှန်၊ ၁၆မိုးကြီးသားဟုဆိုလိုသော ဗောနရေဂါက် အမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသော ၁၇ပေါ်ခေါ်သားနှစ်ယောက် ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်၊ ၁၈အမြှေး၊ ဖိလိပ်၊ ဗာသောလမဲ၊ မသာ၊ သောမ၊ အာလပ်၏သား ယာကုပ်၊ သုဒ္ဓ ကာနိုတ်လူရှိမှန်၊ ၁၉ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှုန်းသော ယုဒရှုကာရာရှုတို့ကို ခန့်ထား တော်မူ၏။

၂၀ထိသူတို့သည် အိမ်သို့ဝိုင်ကြလျှင်၊ အစာကိုမစားသို့သည်တိုင်အောင် လူများတို့သည်တဖန် စုဝေး၊ ၂၁ကိုယ်တော်၏ အဆွေအမျိုးတို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် အရှုံးဖြစ်သည်ဟု ဆို၍ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းရှိ ထွက်သွားကြ၏။ ၂၂ယရှုရလ်မြို့မူလာသော ကျိုးပြုဆရာတို့ကလည်း၊ သူသည် ပေလအေးလ စွဲသောသူဖြစ်၏၊ နတ်ဆိုးမင်းကိုအမြှုပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင့်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၂၃ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဥပမာကိုဆောင်တော်မူလျက်၊ ၁၄တန်သည် စာတန်သည် စာတန်ကိုအားလုံး၊ ၂၅တိုင်းနိုင်သောသူတည်းနှင့်သားမှု မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင်မတည်နိုင်ရာ၊ ၂၆စာတန်သည် မိမိတာဘက်၌ထွေး မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ဘဲ ဆုံးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၇သူရဲကို ရှုံးစွာမချည်မနောင်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ဝိုင်၍ သူ၏ဥစွာကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူနိုင်၊ သူရဲကိုချည်နောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကိုလုပ်ယူနိုင်၏။ ၂၈ပါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုး ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သော အပြစ်အမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့နှင့် လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူသားတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။

၂။သန့်ရင်းသောပိတ္တာ၌တော်ကို ကဲ့ချိသောသူသည် အပြစ်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို အဘယ်ကာလှုပျမှုမရနိုင်ကြ။ ထေဝရအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသောသူဖြစ်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃။အဘယ်ကြောင့်ဤဦးမြို့မိန့်တော်မူသနည်း ဟူမှုကား ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညာ။သောနတ်စွဲသော သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသတည်။

9

“နောက်တပန် အိုင်နားမှာ ဆုံးမထွက်ဖော်တွင် များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြသောကြောင့် အိုင်တွင် လျေထဲသို့ဝင်၍ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့သည် အိုင်နားကုန်း ပေါ်မှုနေကြ၏။ ၂ထိုအခါ ဥပမာစကားအားဖြင့် များစွာသောဆုံးမထွက်ကိုပေး၍ မြှက်ဆိုတော် မူသည်မှာ ၃နားထောင်ကြလော့? မျိုးစွေကြသောသူသည် မျိုးစွေကိုကြခြင်းပါ ထွက်သွား၏။ ၄အစွေကိုကြ သည်တွင် အချို့သောအစွေတို့သည် လမ်းဆုံးကျသဖြင့်၊ မိယ်းကောင်းကင်ငြက်တို့သည် လာ၍ကောက်စား ကြ၏။ ၅အချို့သော အစွေတို့သည် မြန်သိုး၍ ကျောက်ပေါ်များသောအရပ်၌ ကျသဖြင့်၊ မြတိမ်သောကြောင့် ချက်ချင်းအပင် ပေါက်သော်လည်း ၆နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ၇၌၉၈မီး ပျောက်သီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၇အချို့သောအစွေတို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည် ၈၌၉၈မီး ညွှန်းဆဲသောကြောင့် အသီးမသီးကြ။ ၉အချို့သောအစွေတို့သည် ကောင်းသောမြှုံးကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်၍ ၉၌၉၈မီးလျှက် အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ့၊ ပွားများ၍အသီးသီးကြ၏။ ၁၀ကြားစရာ နားရှုံးသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ဆိတ်ကွယ်ရာအပ်၌ ရှိတော်မူသောအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင် အခြားရုတ်တို့သည်
ထိုဥပ္ပါယ်မှုများမြန်းကြလျှင်၊ ၁၂ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသင့်နှင့်တော်၏ နက်နေသောအရာကို
သိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ၁၃ ပြင်ညွှန်ရှိသော ထိုသူတို့မှာကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြောလဲမြင်၍၊ ကြားလျက်ပင်
အနက်ကိုနား မလည်ဘဲကြားသဖြင့်၊ သူတို့အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ အပြောမလွှတ်ရသည်တိုင်အောင် သူတို့အား
ဟောသမျက် ဥပ္ပါယ်မှုအားဖြင့်ဟောရ၏။ ၁၄ သင်တို့သည် ဤဥပ္ပါယ်မှုနားမလည်လျှင်၊ ဥပ္ပါယ်မှုတို့ကို
အဘယ်သို့နား လည်ကြမည်နည်း။ ၁၅ မျိုးစွေကြသောသူသည် တရားစကားကိုကြ၏။ ၁၆ တရားစကားကို
လမ်းပိုကြခြင်း အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြားသည်ရှိသော်၊ စာတန်သည်ချက်ခြင်းလာ၍၍
နှလုံးပိုကြသော တရား စကားကို နှစ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၁၇ ကျောက်ပေါ်သောအပ်၌ ကြခြင်း
အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊
၁၈ တိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ ခဏသာ တည်သဖြင့် တရားစကားကြော့၌ အမူအခင်းနှင့်
ညှင်းဆုံးခဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါ ချက်ခြင်း ဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၁၉ ဆူးပင်တို့တွင်
ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြား၍၊ ၂၀ လောကိုအမှု၌ ဖို့ရိုမြောက်ခြင်း၊
စည်းစီမံခွဲစားလှည့်စားခြင်း၊ ကြှင်းသောအရာကို တပ်မက်ခြင်းစိတ်တို့သည်
လှမ်းမိုးသွေးဆဲ တတ်သောအကြော့၌ အသီးမသီးနှင့်ဟု ဆိုသတည်း။ ၂၁ ကောင်းသောမြောက်

ကြခိုင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရာ့မှာ စကားကိုကြား၍ ခံယူသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွဲများ၏ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်။

၁၃ထိုမှတပါး ဆီမံးကို ဆီမံးခုပေါ်မှာမတင်၊ တောင်းလေားအောက်၊ ခုတင်အောက်၌ ဖုံးထားခြင်းရှိ
ယူခဲ့သလော်။ ပဲဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ရှုက်ထားလျက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း
ပွင့်လင်းလိမ့်မည်။ ၁၄ကြေားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြေားပါစေ။

၅၇ထိမှတပါး သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကြားနာရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြေချိန်တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအားပေး၏ ထိပမာဏအတိုင်း ကိုယ်တိုင်ခံရကြမည်။ ၅၈အကြောင်သူသည် ရတတ်၏ ထိသူအား ပေးပြီးမည်။ အကြောင်သူသည် ဆင်းရေ၏၊ ထိသူ၏ရှိသမျက်ပင်နှုတ်လိမ့်မည်။

၌ထိမှတပါး၊ လူသည် လယ်၌ မျိုးစွဲကြပြီးမှ ၈၇နောက်တဖန မိမိမကြည့်မမှတ်၊ ညှဉ် နေ့၊ အိပ်လျက် နေသော်လည်း အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားသည်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တူ၏။ ၂၁မြေကြီးသည် မိမိအလို အလျောက် အသိုက်သီးစွဲ၍ ရွှေ့ပြီးစွာ အလျောက်၊ ထိနောက်အနဲ့၊ ထိနောက် အနဲ့ထဲမှာ အောင်မာသော အဆန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ၂၁အသိုက်၍ ရိတ်ချိန်ရောက်သောအခါ လယ်ရှင်သည် မဆိုင်းမလင့်၊ တံစိုးနှင့် ရိတ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀။ မှတ်ပုံမှတ်ပါး၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သိပုံပြုရအဲနည်း။ အဘယ်ဥပမာနှင့် ခိုင်းနိုင်းရအဲနည်း ဟူမှုကား၊ ၃၁။ မုံညွှန်းစွဲနှင့်တူ၏။ မုံညွှန်းစွဲသည် မြန်စိုက်သောအခါ ဖြော်ရှုသောအစွဲတော်တို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊ စိုက်ပြီးမှုအပင်ပေါက်၍။ ၃၂။ မြေက်ပင်တော်တို့ထက် ကြီးပွားသဖြင့်၊ မိုဟ်းကောင်းကင်းကင်းတို့ သည် အရိပ်ချိ၍ နားနေလောက်သောအကိုင်းအဆက်ကြီးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၃။ ထိုသို့ သောဥပမာစကားများအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်များနားထောင်နိုင်သည်အတိုင်း တရားလောတော် မူ၏။ ၃၄။ ဥပမာကင်း၍ ဟောပြာတော်မမူ။ ရှိသမျှသောအရာတို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအပ်၍ တပည့်တော်တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

9

“ဒိုင်တာကို ရဲအရ ပြည့်သိရောက်ကြ၍၊ ပယောသည် လျှစ်ကထွက်တော်မူသည်ခနေခြင်းတွင် ညစ်ညျှေးသောနတ်စွဲသောသူသည် သချိုင်းတစပြင်မှုထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြပြုလေ၏။ ၁ထိသူသည် သချိုင်းတစပြင်၌ နေတတ်၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှင့်ပင်အဘယ်သူမှာ ချည်၍မနိုင်။ ၂ခြချုင်း သံကြိုးနှင့်အဖော်များစွာ ချည်စမ်းသော်လည်း သံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍ ခြချုင်းကိုဖြတ်၏။ သူ့ကိုယ်စေခြင်းဂါ အဘယ်သူမှာမတတ်နိုင်။ ၃နေ့ညွှဲမပါတ် သချိုင်းတစပြင်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဟစ်ကြိုးလျက်

ကျောက်စောင်းနှင့်ကိုယ်ကို ရှစ်လျှပ်နေတတ်၏။ ၆ယောက်အဝေးကမြင်လျှင် အထံတော်သို့ ပြေားလာ၍ ပြုပိုင်လျက် ၇အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ယော့၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်းပိုင့်အသာယ်သို့ ဆိုင်သနည်း၊ အကျွန်းပိုင်ကို ညွင်းဆဲတော် မမူမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကိုအမြဲပြု၍ အကျွန်းပန်းသည်ဟု ကြိုးသောအသံနှင့် ဟန်၍ လျောက်လေ၏။ ၈လျောက်သည်အကြောင်းကား၊ ညစ်ညျူးသောနတ်၊ ထိုလူမှုထွက်သွားလေ့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ ၉ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် အကျွန်းပိုင်အမည်ကား၊ လေဂေါ်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်းပိုင့်တို့သည် အများဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျောက်ပြီးမှ ၁၀ထိုပြည်ထဲက အခြားသို့ မန်ပါမည် အကြောင်းများစွာတောင်းပန်လေ၏။

၁၁ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသောဝက်အစုသည် ကျောစားလျက်ရှိရှိ၏။ ၁၂နတ်ဆုံး အပေါင်းတို့လည်း အကျွန်းပိုင်တို့သည် ထိုဝက်ထဲသို့ဝင်ရပါမည်အကြောင်း စော့တိတော်မူပါဟု တောင်းပန်ပြန်လျှင်၊ ၁၃ယောက်သည် ချက်ခြင်းအဆွင့်ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညျူးသောနတ်တို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ ဝင်သဖြော်၊ ဝက်အစုသည် အိုင်ကမ်း စောက်ကို တဗျာန်တည်းပြေးဆင်း၍ အိုင်းအသက်ဆုံးကြ၏။ အရေအတွက်အားပြင် နှစ်ထောင်လောက် ရှိ၏။ ၁၄ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ပြေး၍ မြို့ခြားတို့၌ သိတ်းကြားပြောလျှင်၊ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာတို့ကို ကြည့်ရှုအံ့သော်တွက်လာကြ၏။ ၁၅အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ နတ်ဆုံးလေဂေါ်စွဲသောသူသည် အဝတ်ကိုဝိုင်း၍ ပကတိစိတ်နှင့် ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကြောက်စွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၁၆နတ်ဆုံးသောသူတို့၌ ဝက်တို့၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိမြင်သောသူတို့သည် နောက်လာသောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီးမှာ ၁၇မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၁၈လျှော့သို့ဝင်တော်မူသောအခါ နတ်ဆုံးစွဲသူးသောသူသည်
ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊ ၁၉ကိုယ်တော်သည် အခွင့်မပေး။ သင်သည်
ကိုယ်အိမ်သို့သွားလေ့။ ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်းစိတ်တော်နှင့် သင့် အဘယ်မျှလောက်
ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို သင်၏အဆွေအမျိုးတို့အား ပြန်ကြားလေ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၁၁ထိုသူသည်သွား၍ ယောက်သည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော် မူသည်ကို၊ ဒေကာပေါ်ပြည်တွင်
သိတ်းကြားပြောသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် အံ့သုခြင်းရှိကြ၏။

၁၂ယောက်သည် ကမ်းတာက်သို့ကူးပြန်၍ အိုင်နားမှာရှိတော်မူစဉ်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်
အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ ယာတူရှု အမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူးသည် လာ၍၍
ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြုပိုင်လျက်၊ အကျွန်းပိုင်၏သီးယံးယော်ပါပြီ။ ၁၄သို့သော်လည်း
ကိုယ်တော်သည် ကြံ့ သူ့ကိုကယ်တင်ခြင်းရဲ့ သူ၏အပေါ်၍ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင်
အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု များစွာတောင်းပန်၏။ ၁၅ကိုယ်တော်သည် သူနှင့်အတူသွား၍
များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခြုံရလျက် ထိခိုက် တိုက်မိကြ၏။

၁၆ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွားနှစ်အနာစွဲသောကြောင့်
၁၇များစွာသောဆေးသမားတို့လက်၌ အလွန်ခံရ၍၊ ဥစ္စရှိသမျှကုန်သော်လည်း သက်သာမရသည်သာမက၊
အနာတိုးသောမိန့်မတယောက်သည်။ ၁၈ယောက်သိတ်းတော်ကို ကြားသည်ရှိသော်၊ ၁၉ဝါသည်
အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု ဆိုသည်နှင့်၊ လူအစုအဝေးထဲ၌ နောက်တော်သို့လာ၍
အဝတ်တော်ကို တို့လေ၏။ ၂၀ထိုခဏခြင်းတွင် အသွေးစုဝေးရာ ခမ်းချောက်သည်ဖြစ်၍၊
ထိုရောက်နိုင်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွှတ်ပြီဟု မိမိကိုယ်၌ သိလေ၏။ ၂၁ယောက်သည် မိမိကိုယ်မှ တန်ဆုံးထွက်သည်ကို
ချက်ခြင်းသိတော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေး၌ နောက်သို့လှည့်၍၊ ရှုံးအဝတ်ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု
မေးတော်မူ၏။ ၂၂တပည့်တော်တို့က၊ လူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်အားထိခိုက် ကြသည်ကို မြင်လျက်ပင်။

ရုကိအဘယ်သူတိသနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြ သော်လည်း၊ ခကိုယ်တော်သည် ထိသိပြုသောသူကိုမြင်ခြင်းဖို့ ပတ်လည်သို့ကြည်ရတော်မူ၏။ ၃၇ထိမိန်းမသည် ကိုယ်၍ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိသောကြောင့် ကြောက်ချွဲတုန်လုပ်လျက် အထံတော်သို့လာပြီးလျှင်၊ ပြုပိုင်၍ အထိအကြောင်းရှိသမျှကို အဟုတ်အမှန် ကြားလျှောက်လေ၏။ ၄၇ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ရုံးသမီး၊ သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကိုပြုမြင်းစေပြီ။ ပြုပိုင်စွာသွားလေ့။ ရောဂါန္မပိစက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ထိသို့မိန်းတော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မူးအိမ်မှ လူလာ၍ ကိုယ်တော်၏သမီးသေပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆရာဂိုဏ်ဗျာင့်ရှုက်သေးသနည်း ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၇ထိစကားကို ယေရာသည်ကြားလျှင်၊ မမောက်ကြန့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခါးသာရှိစေလေ့ဟု တရားစရပ်မူးအား ချက်ခြင်းမိန့်တော်မူ၏။ ၂၈ပေတရ၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်၏ညီ ယောဟန်မှတပါး အဘယ်သူကိုယ့်လိုက်စေဘဲ၊ ၃၀တရားစရပ်မူးအိမ်ထို့ရောက်၍ အန်းအုန်း သဲသဲပြုကြသည်ကိုရှင်း၊ အလွန်စိုက်းမြည်တမ်းသောသူတို့ကိုရှင်း၊ မြင်တော်မူလျှင်၊ ၃၈အတွင်းသို့ဝင်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အန်းအုန်းသဲသပြု၍ ထိုကြေးကြသနည်း။ သူငယ်သောသည်မဟုတ် အိမ်ပျော်သည် ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ၃၉ထိသူတို့သည် ပြုက်ယယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြုပိုင်သို့ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏ မိဘတို့ကိုရှင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် ပါသောသူတို့ကိုရှင်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သူငယ်လျောင်းရာအရပ်သို့ဝင်၍။ ၄၁သူငယ်၏ လက်ကို ရှင်းတော်မူလျက်၊ တလိသကုမိဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ မိန်းမငယ် ထလောင်ဆို၏ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၄၂ထိခဏ္ဍာင်းတွင် မိန်းမငယ်သည်ထျော်လှမ်းသွား၏။ သူသည် တဆယ်နှစ်နှစ်အချွေယူရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် အလွန်မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၄၈ထိအမှုအရာကို အဘယ်သူမျှ မသိစေမည် အကြောင်း၊ ထိုသူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာပညာတ်တော်မူ၍၊ သူ့အား စားစားစေသေးလေ့ဟု မိန့်တော်၏။

၆

၁၈ထိအရပ်မှကြ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြသဖြင့် မိမိမြှုံးသို့ရောက်တော်မူ၏။ ၁၉ပုသ်နှေး ရောက်လျှင် တရားစရပ်၍ ဆုံးမထဲပါဒေါ်ပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည် ကြားနာရလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဤသူသည် ဤအရာရှိတို့ကိုအဘယ်မှာရသနည်း။ သူရသောပညာကား အဘယ်ပညာနည်း။ ဤမျှလောက်သော တန်ခိုးများကို အဘယ်သို့ပြနိုင်သနည်း။ ၁၇သူသည် လက်သမားမဟုတ်လော့၊ မာရိုက်သားမဟုတ်လော့၊ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုအ၊ ရှိမှန်တို့၏ အစ်ကိုမဟုတ်လော့၊ သူ့နှစ်များသည်လည်း ဝါတို့နှင့် အနီးအပါးနေကြသည် မဟုတ်လော့ဟု ပြောဆိုလျက် စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။ ၁၇ယူရကလည်း ပရောဖက်သည် မိမိမြှုံး၊ မိမိအဆွေနေရာ၊ မိမိအမိမှတပါး အခြားသောအရပ်၍ အသရေးသို့သည်ဟု ထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၈မကျိုးမာသော သူအချို့တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ အနာဂိုဇ်မြေးစေခြင်းမှတပါး အဘယ်တန်ခိုးတော်ကိုမှာ ထိုအရပ်၍ ပြတော်မူမိန့်။ ၁၉ထိသူတို့သည် မယုံကြည်ကြသည်ကို အုံထိခြင်းရှိတော်မူ၏။ ပတ်လည့်ရှိသော မြို့ရှားများသို့ ဒေသစာရီလည့်လည်၍ ဆုံးမထဲပါဒေါ်ပေးတော်မူ၏။

၁၀ကျိုးနှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးမှ ညစ်ညျားသောနတ်တို့ကို နိုင်စေခြင်းဖို့ အခွင့်ပေးလျက်၊ နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီစေလွှာတ်တော်မူ၍။ ၁၁သင်တို့သည်တောင်ဝေးတခုမှာတပါး လမ်းခရီးသို့ အဘယ်အရာကိုမှာ မယုံကြန့်။ လွယ်အိတ်နှင့်မှန်းမှစ၍ ခါးပန်း၌ကြေးငွေကို မယုံကြန့်။ ၁၂ခြေနှင်းကိုစီးကြလေ့။ အကျိုးနှစ်ထပ်မဝတ်ကြန့်ဟု မှာထားတော်မူ၏။ ၁၃ထိမှတပါး၊ သင်တို့သည် မည်သည်အိမ်သို့ဝင်လျှင်၊ ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက်မသွားဖို့တိုင်အောင်နေကြလေ့။ ၁၄အကြောင်းသူတို့သည် သင်တို့ကိုလက်မခံ၊ သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏၊ ထိုသူတို့နေရာအရပ်မှထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တာကို၍ သက်သေဖြစ်စေခြင်းဖို့ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ

မြေမှန်ကိုခါလိုက်ကြပေး။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သော်မြို့နှင့် ဂေါ်မောရမြို့ထက် သာ၍ခံရလဲဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ နောင်တတရားကို ဟောကြ၏။ ၂နှစ်ဆုံးများကို နှင့်ထုတ်ကြ၏။ မကျန်းမမာသောသူများတို့ကို ဆီနှင့်လူဗျာ၍ အနာကိုပြုမီးစေကြ၏။

၁ထိုအခါ သိတင်းတော်ကြော်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဟောရှုံးမင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ဗုံးမြို့နှင့် ဆရာယောဟန် သည် သေခြင်းမှထုတ်မြောက်ပေး၍၊ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကိုပြနိုင်သည်ဟုဆို၏။ ၂လူအချို့က၊ ဤသူသည် လော်ဖြစ်သည် ဆိုကြ၏။ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက်ကဲသို့၊ ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၃ဟောရှုံးသည် ကြားလျှင်၊ ဤသူကား ငါ၏အမိန့်နှင့် လည်ပင်းကိုဖြတ်သောယောဟန်ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှထုတ်မြောက်လေပြီဟု ဆိုလေ၏။ ၄အထက်ကဟောရှုံးသည် မိမိလိမ့်လိပ္ပါ၏ ခင်ဗျား ဟောရောဒီ ကိုသိမီးယူသဖြင့်၊ ထိုမိန်းမအကြောင်း ကြောင့် စေလွှတ်၍ယောဟန်ကို ဘမ်းဆီးပြီးလျှင် ထောင်ထဲမှာချုပ်နောင်လေ၏။ ၅အကြောင်းမှုကား၊ ယောဟန်က အရှင်မင်းကြီးသည် ညီတော်၏ခင်ဗျားကို မသိမီးအပ်ဟု ဟောရှုံးအားဆိုလေပြီ။ ၆ထိုကြောင့်၊ ဟောရောဒီ သည် ယောဟန်ကိုရန်ပြီးဖွဲ့သဖြင့် သတ်ခြင်းရှိအလိုက်၏။ ၇သို့သော်လည်း ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သန့်ရှင်းသော သူဖြစ်ကြောင်းကို ဟောရှုံးသည်သိ၍ သူ့ကိုမြောက်ရှုံးရှိသေ၏။ သူ့ကိုလည်း စောင့်မှု၏။ အမှုအရာများတို့၏ သူ၏စကားကိုနားသောင်၍ ဝိုးမြောက်သောစိတ်နှင့်လည်း နားထောင်တတ်သည်ဖြစ် သောကြောင့် ထိုမိန်းမသည် အခွင့်မရနိုင်။

၈ထိုနောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ဟောရှုံးကိုသွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍ မူးမတ်၊ စစ်သူကြီး ဂါလိလျှော်၍ အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့ကို ကျေးတော်မူထုတ်တွင်၊ ပြဟောရောဒီ ၏သမီးသည် ဝင်၍ကသဖြင့်၊ ဟောရှုံးမှတ်၍ အပေါင်းအဘော်တို့အား နှုံးညွှတ်သောစိတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါမင်းကြီးက၊ သင်သည်အလိုက် သမှုတိတောင်းလော့၊ ငါပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမငယ်အားဆိုလေ၏။ ၉တဖန်လည်း၊ သင်တောင်းသမျှကို ရဲနိုင်ငံတော်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိုန်ဆိုလေ၏။ ၁၀ထိုမိန်းမငယ်သည် ထွက်၍အဘယ်အရာကို တောင်းရမည်နည်းဟု သူ၏အမိန်းမျိုးလျှင် အမိက၊ ဗုံးမြို့နှင့် ဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကိုတောင်းလော့ဟု ပြန်ဆိုသော်၊ ၁၁ချက်ခြင်းမိန်းမငယ်သည် မင်းကြီးထံသို့ အလျင်တဆောက်၍၊ ဗုံးမြို့နှင့် ဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကိုယူခဲ့ဟု အမိန်းတော်ရှုံးလျှောက်၍ လူစောင့်တယောက်ကို ချက်ခြင်း စေလွှတ်လျှင်၊ လူစောင့်သည်သွား၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကိုထောင်ထဲမှာဖြတ်လေ၏။ ၁၂ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ မိန်းမငယ်သည်လည်း သူ့အမိကိုပေးလေ၏။ ၁၃ယောဟန်၏ တပည့် တို့သည်လည်း ကြားသောအခါလာ၍ အလောင်းကိုဆောင်သွားပြီးလျှင် သချိုင်းတွင်း၌ထားကြ၏။

၁၄တမန်တော်တို့သည် ယောရှုံးတော်၌စုဝေး၍၊ မိမိတို့ပြုသော သွှေ့သင်သမျှတို့ကို ကြားလျောက်ကြ၏။ ၁၅ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တော်၌ဆိုတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့လာကြ။ ခဏအားဖြည့်၍ ဗြိုင်သက်စွာနေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ လူများသွားလာကြသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် အစာစာခြင်းရှိမှု မအားဖို့ကြ။ ၁၆ထိုကြောင့်၊ လျှော်း၌ တော်၌ဆိုတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားကြ၏။ ၁၇သွားကြသည်ကို လူများတို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ် သည်ကိုသိလျှင်၊ အမြိုမြို့အရာရာရာတို့မှထွက်၍ ထိုအရပ်သို့ ကုန်းမြောက်း ပြီးသွားသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ အရင်ရောက်၍ အထံတော်၌စုဝေး၍ ၁၈ယောရှုံးသည် ထွက်ကြ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိုန်းသူမရှိ ပစ်ထားသောသို့ကဲသို့ ဖြစ်ကြသည်ကို သနားခြင်းစိတ်တော်ရှုံး၍ များစွာသော ဆုံးမထွေ့ခါဒကို ပေးတော်မူ၏။

၁မိုယ်းချုပ်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချိုးကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ ၂လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာဖော်ဖို့ သွား၍စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းဖို့ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့စားစရာမရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၃ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာဘို့ သင်တို့ ပေးကြလေ့ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်းပို့သည့်သွား၍ အကျွန်းပို့သည့်သွား၍ ဒေါ်ရှိအပြားနှစ်ရာနှင့် မှန်းကိုဝယ်ပြီးလျှင် သူတို့အားစားစရာဘို့ ပေးရပါအဲလောဟု လျှောက်ကြ၏။ ၄ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့ မှန်းဘယ်နှစ်လုံး၊ ရှိသနည်း၊ သွား၍ကြည့်ရကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းသူတို့သည် သိပြီးမှ မှန်းဝါးလုံးနှင့် ဝါးနှစ်ကောင်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြပါ၏။ ၅ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ကို မြှက်စိမ်းပေါ်မှာ အစုစုလျော်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၆သူတို့သည် တရာ့တရာ၊ ဝါးဆယ်တရာ၊ အစုစုလျော်းကြလျှင်၊ ၇ကိုယ်တော်သည် မှန်းဝါးလုံးနှင့် ဝါးနှစ်ကောင်ကိုယျှုံး၊ ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက် ကျေးဇူးတော်ကို ချိုးမွမ်းပြီးမှ မှန်းကိုဖြုံး၍ လူများတို့ရှုံး ထည့်စေခြင်းဖို့ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ဝါးနှစ်ကောင်ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့အား ငွေ့တော်မူ၏။ ၈လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ကြပြီးမှ၊ ၉မှန်းနှင့်ဝါးအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း၊ အပြည့်ရကြ၏။ ၁၀မှန်းကိုစားသောသူ ယောက်းအရေအတွက်ကား၊ လူဝါးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။

၁၁စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှာတ်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တို့ကို လျောစီးစေ၍ ကမ်းတာက်ပက်အဲမြို့သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ ၁၂စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှာတ်ပြီးမှ ဆူတောင်းပင္းနှာပြုအဲသောင့်တော်ပေါ်သို့ကြော်တော်မူ၏။ ၁၃သူအချိန်ရောက်သောအခါ လျောသည်အိုင်အလယ်၍ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကုန်းပေါ်မှတယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။ ၁၄လေမသင့်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် တက်ခတ်၍ ပင်ပန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ၁၅သုံးချက်တီးကျော်အချိန်၍ အိုင်ပေါ်မှစက်တော်ဖြန့်လျက် သူတို့ရှိရာသို့ တွင့် အနားမှာရောက်သွား မည်ပြုတော်မူ၏။ ၁၆ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ ကြွေတော်မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဖုတ်တွေ့ ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်အော်ဟစ်ကြ၏။ ၁၇ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြှင့်၍ ထိုတို့နှင့်အော်ဟစ်ကြ၏။ ၁၈လျေပေါ်၍ သူတို့ရှိရာသို့တက်တော်မူလျှင် လေသည် ပြို့လေ၏။ ထိုသူတို့သည် အတိုင်းထက်အလွန်မြန်းမောတွေဝေအဲမြှေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ သူတို့စိတ်နှုန်းမြှင့်ပြသောတန်ခိုးတော်ကို ပမာဏမပြု၍။

၂၀ကမ်းတာက်သို့ကူးလျှင်၊ ဂနီးသရက်နယ်သို့ ရောက်၍လျော်ကိုဆိုက်ကြ၏။ ၂၁လျေမှဆင်းသောအခါ လူများတို့သည် မျက်နှာတော်ကို ချက်ခြင်းမှတ်မိလျှင်၊ သပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၍ ရှိသွားသို့ပြီးသွား၍ မည်သည်အရပ်၍ ရှိတော်မူသည်ဟု ကြားလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့ လူနာများကို အိပ်ရာနှင့်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၂၂မြို့ရှားနှော်ဖို့ ရောက်တော်မူရာ၌ မကျန်းမမာသောသူတို့ကို လမ်းနားမှာထား၍ အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကိုမျှ တို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သူမှာသောသူတို့သည်လည်း ခမ်းသာရကြ၏။

?

၁၀ထိုအခါ ဟာရိုရှုတို့နှင့် ယောရှုလုပ်မြို့မြေရောက်လာသော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် အထံတော်၌ စုဝေး၍၊ ၂တပည့်တော်အချို့တို့သည် ညံ့ညားသောလက်တည်းဟူသော ရေမဆေးသောလက်နှင့် အစာစားသည်ကိုမြှင့်လျှင် အပြစ်တော်ကြ၏။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ဧရားလူဟေားတို့မှ ဆက်ဆံသောနည်းသွပ်အသကို ခံယူသောယာရိုရှုမှစ၍ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ်မဆေးဘဲ အစာကိုစားလေ့မရှိ။ ၄ရွေးမှုပြန်လာသော အချို့သည်း ဆေးခြင်း မပြုဘဲစားလေ့မရှိ။ ထိုမှတ်ပါး၊ ခွက်၊ ဖလား၊ ကြေးပါပုကန်၊ ခုတင်တို့ ဆေးခြင်းမှတ်၍ အခြားသောထုံးတမ်းများကို ခံယူရှုကျင့်လေ့ရှိ၏။ ၅ထိုအခါ ဟာရိုရှုတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က ဧရားလူဟေားတို့မှ ဆက်ဆံသောနည်းသွပ်အသကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် မကျင့်ဘဲလျက်

အဘယ်ကြောင့်သိမှုသော လက်နှင့်အစာစားကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ၁ဟေရယသည် လျှို့ဝှက်သောသင်တို့ကို ရည်မှတ်လျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နှုတ်ခင်းနှင့်ဂိုရိုသောကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝေးလျ၏။ ၇လူတို့စီရင်သော ပညတ်တို့ကို သွန်သင်၍နှုနည်းဥပဒေသေးလျက်ပင်၊ ဂို့ကွယ်ကြ၏ဟု နောက်ဖြစ် လတဲ့သောအရာကို လျောက်ပတ်စွာဟောခဲ့ပြီ။ ၂အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို ပထ်၍ ခွက်ဖလားဆေးခြင်းတည်းဟူသော လူတို့မှုဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသောကို ကိုခံယူလျက်၊ ထိုသို့သော အခြားအကျင့်အလေ့များတို့ကို ကျင့်လေ့ရှိကြ၏။ ၃သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံ သောနည်းဥပဒေသကို ကျင့်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းရှိ၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို လျောက်ပတ်စွာ ပထ်ကြသည်တကား။ ၄မောရျော် ပညတ်ကား၊ မိဘကိုရှိသွားပြုလော့။ အကြောင်းသူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား၏၊ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေဟော လာသတည်း။ ၅သင်တို့မူကား၊ အကြောင်းသူသည် ကိုယ့်မိဘကို သင်တို့ အသုံးရနိုင်သမျှသော ဝါ၏ဥစ္စာသည် အလျှို့ဝှေ့တည်းဟူသော ကော်ဘန်ဖြစ်စေဟုဆို၏။ ၆ထိုသူသည် မိဘဝတ်ကို အလျင်းမပြုရဟု မြစ်တား၏၊ ၇မိမိတို့အဆက်ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပထ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအကျင့်အလေ့များတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်လေ့ရှိကြသည်ဟု ပိန့်တော်မှု၏။

၈ထိုအပါ လူအစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နားထောင်နားလည် ကြလော့။ ၉လူပြင်မှုလာ၏၍ လူအတွင်းသို့ဝင်လျက်၊ လူကိုညွှန်သူးစေနိုင်သောအရာတစ်ခုမှုမရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာသည် လူကိုညွှန်သူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ၁၀ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မှု၏။ ၁၁လူအစုအဝေးရှိရာမှ ကြ၍ အိမ်သို့ဝင်တော်မှုပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ထိုဥပမာဏကို မေးမြန်းကြ၏။ ၁၂ကိုယ်တော်ကလည်း သင်တို့သည်ကြုံမျှလောက်ပညာမဲ့လျက် နေသလော့။ လူပြင်မှုလာ၏၍ လူအတွင်း သို့ဝင်သမျှသည် နှစ်ဦးထဲသို့မဝင်။ ၁၃ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ အစာရှိသမျှကို သန်ရှင်းစေသဖြင့် ရေအိမ်တွင် ဆင်းသွား သောကြောင့်၊ လူကိုမညွှန်သူးစေနိုင်သည်ကို နားမလည်ကြသလော့။ ၁၄လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာမူကား၊ လူကိုညွှန်သူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ၁၅လူအတွင်းနှလုံးထဲက မကောင်းသော ကြံစည်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွှတ်နှင့်မှားယဉ်းခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ ပဲသူ့ညစာကို ခိုးခြင်း၊ လေဘာလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာဂို့ခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်သူးခြင်း၊ ပြောစုံခြင်း၊ သူ့အသရေကိုဖျက်ခြင်း၊ ထောင်လွှားစောက်းခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း၊ ၁၆၌ဆိုးညစ်သောအရာများတို့သည် အတွင်းမှထွက်လာ၏၍ လူကိုညွှန်သူးစေကြသည်ဟု မိန့်တော်မှု၏။

၁၇ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှထု၍ တရာမြို့နှင့် မိန့်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ကြတော်မှုပြီးလျှင် အိမ်သို့ ဝင်၍ အဘယ်သူမျှမသိစေခြင်းရှိ အလိုတော်ရှိသော်လည်း ပုန်းရောင်၍နေတော်မှုနိုင်။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ ညစ်သူးသောနှစ်ဦးသောမှတ်စွာသောမှုမှုနှင့် အမိသည် သိတင်းတော်ကိုကြားသားသဖြင့်၊ လာ၍ခြေရင်းတော်၌ ပြပ်ဝိုင်လျက်၊ ၁၉မိမိသမီးထဲက နတ်ဆိုးကို နှင့်ထုတ်တော်မှုမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။ ထိုမိန်းမကား၊ ဟေလသအမျိုး၊ ရှုံးဖိန်တ် ပြည်သူဖြစ်သတည်း။ ၂၀ယောက်လည်း၊ ရှုံးစွာသားများကိုဝှေ့ ကျွေးပါရစေ၊ သား၏အစာစာကိုယူ၍ ခွေးအားမပေးမချုပ်ဟု မိန့်တော်မှု၏။ ၂၁မိန်းမက်လည်း မှန်ပါ၏သခင်။ ခွေးမည်သည်ကား၊ သားတို့၏ စားနှုပ်စားပေါက်ကို စားပွဲအောက်၌ စားမြှုပ်းစံရှိပါသည်ဟု ပြန်၍လျောက်လျှင်၊ ၂၂ကိုယ်တော်က၊ ထိုစကားကြောင့် သင်သွားလော့။ နတ်ဆိုးသည် သင်၏သမီးထဲမှ ထွက်သွားပြီဟု မိန့်တော်မှု၏။ ၂၃ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်သွားသည်ကိုင်း၊ သမီးသည်အိပ်ယာ၌အိပ်လျက်ရှိသည်ကိုင်း တွေ့၏။

၁၀၃၅ ကိုယ်တော်သည် တရမြို့နှင့်ဖိုန်မြို့ကျေးလက်မှထွက်၍ အေကာပါလိပ်ဆယ်ကို ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ဂါလိလဲအိုင်သို့ရောက်တော်မူ၏။ ၂ထိအခါ နားပင်၍ စကားအသောသူတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍။ သူ့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ၂ကိုယ်တော်သည် ထိုသူကို လူအစာအဝေးထဲက ခေါ်၍၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအပ်သို့သွားပြီးလျှင် လက်ညီးတော်ကို သူ၏နားပေါက်၍ သွင်းတော်မူ၏။ တံတွေးနှင့်တွေး၍ သူ၏လျှောကိုလည်း တို့တော်မူ၏။ ၃ထိနောက် ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျော်၍ ညီးတွားသံကိုပြုလျက်၊ ဖေသ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား ပွင့်စေဟု ဆိုလို သတည်း။ ၄ထိခဏခြင်းတွင် သူသည်နားပွင့်ခြင်း လျှောကြောလွှတ်ခြင်းရှိသဖြင့် စကားပြီပြီပြောနိုင်၏။ ၅ထိအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမှု မပြောစေခြင်းဖြင့် သုတို့ကိုပည်တော်မူ၏။ ပည်တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် သာ၍အလွန် သိတင်းကြား ပြောကြ၏။ ၆အတိုင်းထက်အလွန်မိန့်မောတွေးဝေလျက်ရှိ၍။ သူသည် အလုံးစုံတို့ကို လျောက်ပတ်စွာပြုတော်မူဖြူ။ နားပင်းသောသူတို့ကို ကြားစေတော်မူသည် အသောသူတို့ကို စကားပြော စေတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။

၈

၁ထိအခါ စုဝေးသောသူအလွန်များ၍ စားမရာမရှိလျှင်၊ ယေရှာသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍။ ၂ထိလူများကို ဝါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး ငါနှင့်အတူရှိကြပြီ။ စားစရာအလွင်းမရှိ။ ၃အချို့တို့သည် အဝေးက လာသည်ဖြစ်၍။ အစာမစားမျိုး သူတို့အိမ်သို့ဝါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီးညွှေ့မောကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄တပည့်တော်တို့ကလည်း ဤတော်အရပ်၍ ဤသူတို့ကိုအဘယ်သို့ ဝစ္စာကြွေးနိုင်ပါမည်းဟု လျောက်ကြသော်၊ ၅ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနှစ်လုံး ရှိပါသည်ဟု လျောက်ကြ၏။ ၆ထိအခါ လူအစာအဝေးကို မြေပေါ်မှာလျော်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ မုန့်ခုနှစ် လုံးကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖြူ၍ လူများတို့ရှုံး ထည့်စေခြင်းဖြင့် တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည်ထည့်ကြ၏။ ၇အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးလည်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများရှေ့ညွှေ့ထည့်စေခြင်းဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။ ၈ထိသူတို့သည်စား၍ ၁ကြပီးမှ ကြိုးစိုးအပျိုးအပွဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်း အပြည့်ရ ကြ၏။ ၉စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ လူလေးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။ ထိုသူတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ ၁၀တပည့်တော်တို့နှင့်တွေ့ လျေထဲသို့ ချက်ခြင်းဝင်၍၊ ဒါလမနာသ ကျေးလက်သို့ရောက်တော်မူ၏။

၁၁ထိအခါ ဖာရိရှုတို့သည်ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်နှင့်ဆွေးနွေးပြုးခုံးသည်တွင် စုစမ်းနောင့်ရှုက်ခြင်းရှိ မိုဟ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းကြ၏။ ၁၂ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးညည်းတွားသံကို ပြုတော်မူလျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို အဘယ်ကြောင့်တောင်းသနည်း။ ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာကိုမပြုဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ၁၃ထိသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ တယန်လျေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ကမ်းတဘက်သို့ပြန်တော်မူ၏။

၁၄တပည့်တော်တို့သည် မုန့်ကိုယ်ခြင်းဖြင့် မေ့လျော့ကြသဖြင့်၊ လျေပေါ်မှာ သူတို့၌ မုန့်တလုံးတည်းသာ ရှိ၏။ ၁၅ကိုယ်တော်ကလည်း ဖာရိရှုတို့၏ တဆေးကိုင်း၊ ဟေရှိ၏ တဆေးကိုင်း၊ သတိနှင့်ကြိုးရောင်ကြဟု ပည်တော်မူ၏။ ၁၆တပည့်တော်တို့ကိုင်း၊ ဝါတို့မုန့်မပါသောကြောင့် ကြိုးစားဗိုမိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ ၁၇ယဉ်သည် သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌ မုန့်မပါသည်ကိုထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။ ယခုတိုင်အောင်နှလုံးမသွင်း၊ နားမလည်ကြသလော်၊ သင်တို့စိတ်နှလုံး၊ မိုက်သေးသလော်။ ၁၈မျက်စိရှိလျက်ပင်မမြင်၊ နားရှိလျက်ပင်မကြား၊ စိတ်မအောက်မေ့သ နေကြသလော်၊ ၁၉မုန့်ဝါးလုံးကို လူဝါးထောင်အား ဝါဖွဲ့သောအခါ အကျိုးအပွဲ့ဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်း၊ သနည်းဟု ပေးတော်မူလျှင်။

တစ်ဆယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟု
လျောက်ကြ၏။ ၂၁မှန်ခန့်လုံးကို လူလေးထောင်အား
ပါမဲ့သောအပါ အကျိုးအပဲဘယ်နှစ်တောင်း
ကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခန့်တောင်း
ကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျောက်ကြ၏။ ၂၃သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည်နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့
နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

မပက်ခဲ့ဒါ။ သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ လူကန်းတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုသူကို
တို့တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ၂၅ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကိုလက်ဆေး၍ မြို့ပြင်သို့ထွက်ပြီးမှ
သူ၏မျက်စိုက် တံဖွေးနှင့်ဖွေး၍ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်လျက်၊ သင်သည်တစ်ဘုရားကို
မြင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ၂၆ထိုသူသည် ကြည့်မျှော်လျှင် လူတို့သည်၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၍
လုမ်းသွားသည်ကိုအကျွန်းပို့ မြင်ပါသည်ဟု လျော်က်၏။ ၂၇နောက်တဖန် သူ၏မျက်စိုက်ပေါ်မှာ
လက်တော်ကိုတင်၍ ကြည့်မျှော်စေတော်မူလျှင်၊ သူသည် ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်၍၍
အလုံးစုံတို့ကိုရှုံးလင်းစွာမြင်လေ၏။ ၂၈ကိုယ်တော်ကလည်း မြို့ထဲသို့၊ မဝင်နှင့်
မြို့နှင့်အဘယ်သူကိုမျှမပြောနှင့်ဟု မိန့်တော်များ သူ့ကိုမိမိနေရာသို့လွတ်လိုက်လေ၏။

၁။ ယောက်သည် ဖိလိပ်ဂုဏ်သခိုမြှု၏ ကျေးလက်သို့ တပည့်တော်တိန္တုန့်တက္က ကြေတော်မှစ၍၊ လမ်းခရီးဌားများတို့သည် ခဲ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မှုလျှင်၊ ၂။ လူအချိုကာ ဂိုလ်တော်သည် ပထို့စံ ဆရာယာဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၍င်း၊ အချိုက ပေါ်ယူဖြစ်သည်ဟူ၍၍င်း၊ အချိုက ပရောဖက်တပါးပါးဖြစ်သည်ဟူ၍၍င်း၊ ဆိုကြပါ၏ဟု လျောက်ကြသော်၊ ၃။ သင်တို့လည်း ခဲ့ကိုအဘယ်သူ ဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မှုလျှင်၊ ပေတရက ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မှုသည်ဟု လျောက်လေ၏၊ ၄။ ဂိုလ်တော်၏အကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောင့် တပည့်တော်တို့အား ပညာတ်တော်မှ၏

၁၁။ လူသားသည်များစွာခံရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယမ်ပရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြဆရာတိ၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုရင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုရင်း ခံရမည်။ သံဃရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြစ်ပြတော်မှု၏။ ၂၆။ သို့သို့ အတည်အလင်းပြတော်မှုသောကြောင့် ပေတရသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူ ခေါ်၍ အပြစ်တင်သောစကားကိုလျောက်သေါ်၊ ၂၇။ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ကြည့်ရှုလျက်၊ အချင်းရန်သူ ငါးနောက်ထို့ဆုတ်လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာစွဲလန်းသည်ဟု၍ ပေတရကို ဆုံးမတော်မှု၏။

“ ၁၁ ထိအခါ တပည့်တော်တို့နှင့် ပရိတ်သတ်များကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည် ငါ့ဆည်းကပ် ခြင်းငါ အလိုဂျိ၏၊ ထိသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ပြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းချွဲဖြေနောက်သို့ လိုက်ရမည်။ ၂၁ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်စေခြင်းငါ အလိုဂျိ၏၊ ထိသူသည် အသက်ရှုံးပိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ခုံကြောင့်စုံ၊ ဝေးကော်တရားကြောင့်စုံ၊ အသက်ရှုံး၏၊ ထိသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။ ၂၃ လူသည် ဤစကြဝ္မာကို အကြင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူး ရှိသနည်။ ၂၄ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဓာတ္ထနှင့်ဓမ္မးနှင့်သနည်။ ၂၅ မျောက်မထားသော ဤအမျိုးဆိုးတွင် အကြင်သူသည် ခုံကိုစုံ၊ ခုံစကား ကိုစုံရှုံးရှုံး၏၊ လူသားသည် မိမိအဘခမည်းတော်၏ ဘန်းအာနောက်ကို ဆောင်လျက်၊ သန့်ရှုံးသော ကောင်းကင်တမန့် အခြားအရုတ္တာနှင့် ကြလာသောအခါ ထိသူကို ရှုံးရှုံးတော်မူလတဲ့။

၁။ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယောကျည် ပေတရာ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ ကိုခေါ်၍၊ အခြားသူမပါဘဲ မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကျယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြတော်မူ၏။ သူတို့၏ရှေ့၌ ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ၃အဝတ်တော်လည်း ပြောင်လက်လျက်၊ ဤမြေပေါ်၌ အဘယ်ခဝါသည်မျှ မတက်နိုင်အောင် မိမိသွေ့သွေ့သို့ အလွန်ဖြူလျက်ရှိ၏။ ၁မောရေနှင့် လိုယ်သည် ထင်ရှား၍ ယောရှုနှင့်အတူ စကားပြောလျက်ရှိ၏။ ၁ထိအခါ ပေတရကာ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်၌ နော်ယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲ့တဆောင်၊ မောရေတို့တဆောင်၊ လိုယ်တို့တဆောင်၊ တဲ့သုံးဆောင်ကို အကျွန်းပို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေ ဟုလျောက်လေ၏။ ၆တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ကြောက်သောကြောင့် ပေတရာသည် ယောင်ယမ်း၍ ထိသို့ လျောက်သတည်း။ ၇ထိအခါ မိမိသိမ်းတော်သည် သူတို့ကိုယ့်မိမ်းမီ၍။ ဤသူသည် ဝါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏ စကားကိုနားထောင်ကြလေ့ဟု မိမိသိမ်းတိမ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ၈ထိခဏခြင်းတွင် တပည့်တော်တို့သည် ပတ်လည်သို့ကြည့်ရလျှင် မိမိတို့နှင့်အတူ ယောက်ယောက်တည်းမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှမဖြင့်ကြ။

၉တောင်ပေါ်မှာဆင်းကြသောအခါ ကိုယ်တော်က၊ လူသားသည် သေခြင်းမှမထမြောက်မြို့တိုင်အောင် သင်တို့ယခုမြင်သောအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မကြားမပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပည်တော်မူ၏။ ၁၀တပည့်တော်တို့သည် ထိစကားကိုမှတ်မိ၍ သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းသည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်းနွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။ ၁၁ထိအခါ တပည့်တော်တို့က၊ လိုယ်သည် အရင်လာမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာ တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျောက်ကြလျှင်၊ ၁၂ကိုယ်တော်က၊ လိုယ်သည်အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ လူသားသည်လည်း အလွန်ဆင်းရှုံး ကဲ့ချုပ်ယေားခြင်းကိုခံရမည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ၁၃ငါဆိုသည်ကား၊ လိုယ်သည် ရောက်လေပြီ။ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၍ရေးထားသည် အတိုင်း လူများသည် သူ့အားပြုချင်သူမျှကို ပြုကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄တပည့်တော်တို့ရာသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ များစွာသောလူအစုအဝေးသည် သူတို့ကို ပိုင်းလျက်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် သူတို့နှင့်နွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ၁၅စေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်းအံ့ဩမိန်းမောခြင်းရှိလျက် အထံတော်သို့ပြုးရှုံးတ်ဆက်ကြ၏။ ၁၆ကိုယ်တော်ကိုယ်တော်က ကလည်း၊ သင်တို့သည်သူတို့နှင့် အဘယ်သို့နွေးမေးမြန်းကြသည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာ တို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊ ၁၇လူအစုအဝေးညွှပ်ပါသောသူတော်ယောက်က အရှင်ဘုရား၊ အသောနတ်အစွဲခံရသော အကျွန်းများကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ပြီ။ ၁၈နတ်သည် ဘမ်းစားလေရာရာ၌ သူတို့မြေပေါ်မြောလျှော်၍၊ သူသည်လမ်းခံတွင်းမှ အမြှတ်တွက်လျက်၊ အံသွားခဲ့ကြတ်လျက်၊ ပိန်ခြောက်လျက်နေရပါ၏။ ထိနတ်ကို နှင့်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား အကျွန်းများကြပါဟု သူတို့သည်မတတ်နိုင်ကြပါဟု လျောက်သော၊ ၁၉ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တွက် အဘယ်များကြောလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်များကြောလပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုင့်တွေ့သွေ့ပါသွားကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ၁၀ယူခဲ့ကြ၏။ ထိနတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်း သူငယ်ကိုင့်တွေ့သွေ့ပါမှလျှော်၍ အမြှတ်တွက်လျက် ကိုယ်ကိုလိမ့်လျက်နေ၏။ ၁၁ကိုယ်တော်ကလည်း ဤသို့ဖြစ်သည်ကား၊ အဘယ်များလောက် ကြာဖြေနည်းဟု သူငယ်၏အဘားမေးတော်မူလျှင်၊ အဘကာ ငယ်သောအရွယ်ကပင်ဖြစ်ပါ၏။ ၁၂သူငယ်ကိုသေ စေခြင်းရှိ မိမ်းစွဲငြင်း အကြိမ်ကြိမ်လဲစေတတ်၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် တတ်နိုင်တော်မူလျှင် အကျွန်းပို့ကိုသနား၍ ကယ်မတော်မူပါဟု လျောက်လေ၏။ ၁၃ယောက်လည်း၊ သင်သည် ယုံကြည်နိုင်သေား။ ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင် ခပ်သိမ်းသော အမူတို့ကို တတ်နိုင်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၁၄သူငယ်၏အဘားသည် ချက်ခြင်းဟစ်ကြား၍

အကျိန်ပုံကြည်ပါ၏ သခင်။ မယုံကြည်သည်ကို မစတော်မူပါဟု မှက်ရည်နှင့် လျှောက်ပြန် လေ၏။ ၁၄ထိအခါလူများတို့သည် စုဝေးလျက် ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှာသည်မြင်လျှင်၊ နားပင်း၍ စကား အသောနတ်၊ သူငယ်မှထွက်လေ့။ နောက်တဖန်မဝင်နှင့် ဝါအမိန့်ရှုံး၏ ထိုသုစ္စည်။ သောနတ်ကို ဆုံးမ၍မိန့် တော်မူသဖြင့်၊ ၂၅နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အလွန်တောင့်မာဖြီးမှ ထွက်သွား၏။ သူငယ်သည် သေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သေဖြီံဟူလူများဆိုကြ၏။ ၂၇ယေရှာသည် သူ၏လက်ကိုကိုင်၍ ချည်ကြတော်မူသဖြင့် သူသည်ထလေ၏။

၁၅အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့က၊ အကျိန်ပုံသည်
ထိုနတ်ကိုအဘယ်ကြောင့်မနှင့်ထုတ်နိုင် ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ်စွာမေးလျှောက်ကြသော်၊ ၂၉ကိုယ်တော်က၊
ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ထိုနတ်မျိုးသည်
မထွက်နိုင်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ထိုအရပ်မှထွက်၍ ဂါလိလဲပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားကြစဉ်တွင် အဘယ်သူများသိခြင်းချို့
အလိုတော်မရှိ။ ၁၇အကြောင်းမှကား၊ လူသားသည်လူတို့လက်သို့ အပ်နှင့်ခြင်းကိုင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုင်း
ခံရမည်။ ၁၈ပြီးမှ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟုသောအကြောင်းများကို
တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းများကို သူတို့နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုမမေး
မလျှောက်ခံကြ။

၁၉ကပေါရနောဝ်မြို့သို့ရောက်၍ ဒီမိုင်ရှိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် လမ်းညွှန်အဘယ်အမှုကို အချင်းချင်း
ငြင်းခံကြသနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို၊ ၁၁သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမှကား၊
အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်အခဲနည်းဟု လမ်းညွှန်အချင်းချင်းငြင်းခံကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ
ကိုယ်တော်သည်ထိုင်လျက် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို ၁၅တော်မူ၍၊ အရင်အသီးပြစ်လိုသောသူမည်သည်ကား
နောက်ခုံးဖြစ်ရမည်။ ၁၅အလုံးစုံတို့၏ အစောင်လည်းဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆သူငယ်တယောက်ကိုလည်းယူ၍ သူတို့အလယ်၌ထားပြီးမှ လက်တော်နှင့်ချို့ပိုက်လျက်၊ ၁၇အကြောင်းသူသည်
ငါမျက်နှာကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သောသူငယ် တစ်တယောက် ကိုလက်ခံ၏၊ ထိုသူသည်ငါ့ကို ပင်လက်ခံ၏။
ငါကိုလက်ခံသောသူသည်လည်း ငါ့ကိုသာလက်ခံသည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကိုပင်
လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ယောဟန်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျိန်ပုံနှင့်အတူ မလိုက်ဘဲလျက် ကိုယ်တော်၏နာမကို
အဖိုပြု၍ နတ်ခုံးတို့ကိုနှင့်ထုတ်သောသူတယောက်တို့ကို အကျိန်ပုံတို့တွေ့ပါ၏။ သူသည်
အကျိန်ပုံနှင့်အတူ မလိုက်သော ကြောင့် အကျိန်ပုံသည် မြစ်တားကြပါသည်ဟုလျှောက်လေသော်၊
၁၉ယေရှာက ထိုသူကို မမြစ်တားကြနှင့်။ ငါနာမကိုအဖိုပြုလျက် တန်ခိုးကိုပြု၍ငါ့ကို
အလွယ်တကူကဲ့ရဲ့နှင့်သောသူတယောက်မျှမရှိ။ ၂၀သင်တို့၏ရန်သူဘက်၌ မရှိသောသူသည်
သင်တို့ဘက်၌ရှိ၏။ ၂၁သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သည်ဟု ငါမျက်နှာကိုထောက်၍ အကြောင်းသူသည်
သင်တို့အားရေတခွက်ကိုမျှပေး၏၊ ထိုသူသည် အကိုးကိုမရာဘဲမနေရာ၊ ဝါအမှန်ဆို၏။

၂၂ငါကိုယုံကြည်သော်လျှော်သူငယ် တစ်တယောက်ကို အကြောင်းသူသည်မှားယွင်းစေ၏၊ ထိုသူသည်
လည်ပင်း၌ ကြိုတ်ဆုံးကျောက်ကိုစွဲ၍ ပင်လယ်၌ခြေခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း၏။ ၂၃သင်၏လက်သည်
သင့်ကိုမှားယွင်း စေလျှင် လက်ကိုဖြတ်လေ့။ ၂၄ပိုးမသေ၊ မီးမပြီးရာ၊ ၂၅အတွင်းမပြီးနိုင်သောမီးထဲသို့
လက်နှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက်၊ လက်ချို့တဲ့၍ အသက်ရှုံးခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။
၂၆သင်၏ခြေသည် သင့်ကိုမှား ယွင်းစေလျှင် ခြေကိုဖြတ်လေ့။ ၂၇ပိုးမသေ၊ မီးမပြီးရာ
ငော်အတွင်းမပြီးနိုင်သော မီးထဲသို့ ခြေနှစ်ဖက်စုံနှင့် ချေခြင်းကိုခံရသည်ထက် ခြေချို့တဲ့၍
အသက်ရှုံးခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ၂၈သင်၏မျက်ဗိုလ်သည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်

မျက်စွဲကိုထွက်လေ့။ ၁၃ဦးမသေ၊ မီးမပြီးရာ ငရဲမီးထဲသို့ မျက်စိန်ဖက်စုနှင့် ခါခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊ မျက်စိတာက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ၂၂ယင်ကောင်ရှိသမျှတို့၌ ဆားခတ်ရသကဲ့သို့ ခုပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မီးဆားခတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ ၃၁ဆားသည်ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အင်္နကင်းပျောက်လျှင်၊ ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ သင်တို့၌ ဆားရှိစေကြလေ့။ အချင်းချင်းအသင့်အတင့်နေကြလေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၀၀

၁။ထိအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည်ထျိုး ယော်အန်မြစ်တာက်ကို ရှောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည်စွန်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးပြန်၍၊ ထုံးစံရှိတော်မူသည်အတိုင်း တဖန် ဆုံးမသွေ့ပါ ပေးတော်မူ၏။ ၂၂ဖာရိရှိတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍။ လူသည် မိမိမယားနှင့်ကွားအပ်သလောဟု စုစုမံးနှောင့် ရှာက်ခြင်းရှိ မေးလျှောက်ကြသော်၊ ၃၂ယဉ်ကာ၊ မောရောသည် သင်တို့အား အဘယ်သို့စီရင်သနည်းဟု လှန်၍ မေးတော်မူလျှင်၊ ၃၃သုတို့က၊ ဖြတ်စာကိုပေး၍ မယားနှင့်ကွားစေခြင်းရှိ မောရောစီရင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၄ယဉ်ကလည်း၊ သင်တို့စီတ်နှလုံးစိုင်မာသောကြောင့် မောရောသည် ထိပညာတိကိုရေးထားသတည်း။ ၃၅ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောက်သူးနှင့်မိန်းမနှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၄၁ထိအကြောင်းကြောင့် ယောက်သူးသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန်း၍ ကိုယ်ခင်ပွန်းနှုန့်ပို့ပို့သဖြင့်၊ ၄၂ထိသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသား တကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိုပ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ် တာဦးတည်းဖြစ်၏။ ၄၇ဘုရားသခင်တွေ့ဘက်၍ ထမ်းဘိုး တင်တော်မူသောအရာကို လူမခွဲမချွဲစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၁နောက်တဖန် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်ဗိုစိုး၊ ထိုအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။ ၅၂ကိုယ်တော် ကလည်း၊ အကြောင်းသူသည် မယားနှင့်ကွား၍ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြု၏၊ ထိုသူသည် မိမိမယားကိုပြစ် မှား၏။ ၅၃မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့်ကွား၍ အခြားသောယောက်သူးနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၄ထိအခါ သူ့ထုတ်တို့ကို လက်တော်နှင့်တို့စေခြင်းရှိ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော် တို့သည် ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ ၅၅ယဉ်သည် မြင်တော်မူလျှင်အမျက်တော်ထွက်၍၊ ထိုသူငယ် တို့ကို ငါးထံသို့လာပါလေစွာ၊ မလိုးဘားကြနှင့်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ပြစ်၏။ ၅၆ဒါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြောင်းသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သူ့ထုတ်ကဲ့သို့မဆုံးမယ်၊ ထိုသူသည် နိုင်တော် သို့မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၅၇သူ့ထုတ်တို့ကို ချိပိုက်၍ သူတို့အပေါ်မှားလက်တော်ကိုတင်လျက် ကောင်းကြီးပေးတော် မူ၏။

၅၈လမ်းမှာကြွေတော်မူစွဲတွင် လူတာယောက်သည် အထံတော်သို့ပြေး၍ အူးထားကိုလျက် ကောင်းမြတ်သော ဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွှံခံရအုံသော်၊ အကျွန်းသည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊ ၅၉ယဉ်ကာ၊ ငါးကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။ ၆၀သင်သည် ပညာတိတော်တို့ကိုသိသည်မဟုတ်လော်၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမတရားသဖြင့်မသိမ်းနှင့်။ မိဘကို ရိုသေစ္စာပြုလေ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၆၁အရှင်ဘုရား၊ ထိပညာတိရှိသမျှတို့ကို အကျွန်းသည် ထောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်လျှင်းယောသည်၊ ထိုသူကိုကြည်ရလျက် ချစ်သောစီတ်ရှိ၍၊ သင်သည်တစ်လို့သေး၏။ သွားလေ့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးလေ့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံး ဘဏ္ဍာကိုရလိုပ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းလျက် ငါးနောက်သို့လိုက်လေ့ဟု

မိန့်တော်မှု၏၊ မထိသူသည် များစွာသော်ဖွံ့ဖြိုးကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိစကားကိုကြားလျှင် မျက်နှာပျက်၍ စိတ်မသာသည်နှင့်သွားလေ၏။

၃။ ယောက်လည်း ဉာဏ်ရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏ဟုပတ်လည် ဆိုကြည့်ရ၍ တာပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မှု၏။ ၁၁။ တာပည့်တော်တို့သည် ထိစကားကိုကြားလျှင် မိန်းမောတွေဝေ ခြင်းရှုကြ၏။ တဖန်ယောရှုက၊ ဂုဏ်သားတို့၊ မိမိဇာတိမြို့သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏။ မြိုက်လားအုပ်သည် အပ်နေဟားကို လျှို့လွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မှု၏။ ၂၇။ ထိုသူတို့သည် သာ၍မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှု၍၊ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မှုခြင်း ထို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ ၂၈။ ယောရှုသည်လည်း သူတို့ကိုကြည့်ရ၍ ဤအမှုကို လူမတတ် နိုင်သော်လည်း ဘုရားသခင်မေတ္တာနိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ခိုင်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော် မူသည်ဟု မိန့်တော်မှု၏။

၂၁ ထိအခါ ပေတရကာ၊ အကျွန်းပို့သည် ရှိယမျက်စွန်းပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါဖြူဟု
လျောက်လေသော်၊ ၂၂ ပေါ်ရကာ၊ ပါအမျိန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ခဲ့ကြောင့်ငြိုး
ပေးကြောင့်ငြိုး၊ အမိမ် လယ်၊ ညီအစ်ကို နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသောတပါးပါးကိုစွန်း၏။
၂၃ ထိသူသည် အဆတရာသော အကျိုးတည်းဟူသော ယခုကာလည် ညွင်းဆဲခြင်းနှင့်တက္က အမိမ် လယ်၊
ညီအစ်ကို နှမ၊ အမိ၊ သားသမီးတို့ကိုင်း၊ နောင်ဘဝှုထာဝရအသက်ကိုင်း ခံရလတဲ့။
၂၄ နောက်ကျသောသူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသော သူအများတို့သည်
နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မှု၏။

“ယောဂရုလပ်မြို့သို့တက်သွားကြရာ၊ လမ်းမှာယောဂရုသည် တပည့်တော်တို့ရှုံး၍ ကြတော်မြို့တော်တို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောင်ရှုံးသောစိတ်နှင့် လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်သည် တကျိုပ်နှစ်ပါး တို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ပါတို့သည် ယောဂရုလပ်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ ၂၉လူသားသည် ယောပရောဟိတ်အကြီးကျမ်းပြဆရာ တို့လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ်ကိုစိရင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နဲ့ကြလိမ့်မည်။ ၁၁သူတို့သည်လည်း လူသားအား ပြက်ယယ်ပြခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ တံတွေးနှင့်တွေးခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနှုန်း ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍ မိမိကိုဗြိုင်ရောက်လတဲ့ သော အမှုအရာတို့ကို တပည့်တော်တို့အား မိန်တော်မှု၏။

၁၁။ အခြားသောတပည့်တကျပိတ္တုသည် ကြားသိလျှင်၊ ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ၏။ ပယေဂျသည် ထိသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ သင်တို့သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည်။

အစိုးတရ ပြုတတ်ကြ၏။ အကဲအမှုးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။ ၂၁၁၌မူကား ထို့ပါမပြုကြနှင့်၊ သင်တို့တွင် အကဲအမှုး ပြုလိုသော သူသည် သင်တို့အစေခဲဖြစ်ရမည်။ ၂၁၁၌တို့တွင် အထွန်အမြတ်လုပ်ချင်သောသူသည် လည်း အဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးစေခိုင်းရာ ကျွန်ဖြစ်ရမည်။ ၂၁၁၈ကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် သူတပါးကိုစေစားခြင်းပါ မလား သူတပါးအစေကိုခြင်းပါဝင်း၊ မိမိအသက်ကိုဖွန်း၍ လူများကိုရွေးခြင်းပါဝင်း၊ ကြွဲလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၏ယေရဂါ၌ ဖြူသို့ရောက်ကြလျှင် တပည့်တော်တို့မှစ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့နှင့်တက္က ထိမြှုမှ
ထွက်ကြတော်မှစ၍တွင် တိမ်၏သား ဗာတိမဲအမည်ရှိသောလူကန်းသည်
လမ်းနားမှာထိုင်၍တောင်းစားလေ၏။ ၅၁နာဇရက်မြို့သား ယေရရှိမြေကြောင်းကို ကြားရလျှင်
ဒီဝိဇ်၏သားတော်ယေရှု အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော် မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၅၂ထိုသူကို
တိတ်ဆိတ်စွာနေစွေခြင်းရှိ လူများတို့သည် ပေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း ဒီဝိဇ်၏သားတော် အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်လေသာ်၊ ၂၃ယေရသည် ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကိုခေါ်ပါဟု
အမိန့်တော်ရှု၏။ သူတပါးတို့သည် လူကန်းကိုခေါ်၍ မစိုးရမ်းနှင့် ထလေ့။ သင့်ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု
ဆိုကြ၏။ ၂၄ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကိုခြုံပြီးလျှင်၊ ထ၍ယေရထံတော်သို့ သွား၏။ ၂၅ယေရကလည်း
သင့်အဘယ် သို့ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၂၆အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိမ်းစေ ခြင်းရှိ
ပြုတော်မူပါဟု လူကန်း လျော်ကြလေသာ်၊ ယေရက၊ သွားလေ့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို
ကယ်မပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူသည် မျက်စိမ်းရှု လမ်းညွှန်စေသောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။

CC

“ယေရရှုလပ်မြို့နှင့်အနီး
ဖေသနရွာသို့ရောက်ကြသောအခါ
။သင်တို့ရှုံးရှုံးပိုသောရွာသို့သွားကြ။
မြည်းကလေးချည်နောက်ရှိသည်ကို
ဆောင်ခဲ့ကြ။” ဒုက္ခတပါးက၊ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုသနည်းဟု သင်တို့အားဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုဂိုဏ်ဟု
ပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသွားသည်ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော် မူ၏။

“တပည့်တော်တို့သည် သွားရှု လမ်းညွှတ်ခါးပြင်မှာချည်ထားသော မြည်းကလေးကိုတွေ့ပြီးလျှင် မြည်းကြီး
ကိုပြည်ကြ၏။” ဒုက္ခအပို၍ပြုရန်သောသူအချို့တို့က၊ အဘယ်ကြောင့်မြည်းကြီးကိုပြည်သနည်း ဟုဆိုလျှင်၊
“ယေရမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြောပြီးမှ ထိုသွားတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။”
“ယေရထု တော်သို့ မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့ရှု မိမိတို့အဝတ်ကို မြည်းကျောပေါ်မှာ တင်ကြ ပြီးလျှင်
ကိုယ်တော် သည်စီးတော်မူ၏။” လူများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်းညွှတ်ခွင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်း
သစ်ခက်များကို ခုတ်၍လမ်းညွှတ်ခွင်းကြ၏။” ရွှေနောက်လိုက်သွားသောသူတို့က၊ ဟောရှုထူးဖြစ်စေသတည်း။
ထာဝရာရား၏အခွင့်နှင့် ကြွဲလာတော်မူသောသူသည် မူးလာရှုစေသတည်း။” ထာဝရ ဘုရား၏
အခွင့်နှင့်ယခု တည်လှသော ပိတို့အား ဒါဝိဇ်၏ နိုင်ငံတော်သည် မူးလာရှုစေသတည်း။ ကောင်းကင်
ဘဝဂိုဝယ် ဟောရှုထူးဖြစ်စေသတည်းဟု ကြေးကြော်ကြ၏။” ယေရသည် ယေရရှုလပ်မြို့သို့ငါးပါး ပိမာန်တော်
သို့ငါးဝင်၍ အရာရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီး လျှင်၊ မိုးယံးချုပ်သောကြောင့်
တကိုပ်နစ်ပါးသောသူတို့နှင့်တော်မူသောသူတို့နှင့်တော်မူ၏။

“နက်ဖြန်နှင့် ပေသနိုဂ္ဗာမှပို့ကြတ်တွင် ဆာမွတ်တော်မူ၏။ ၁၁အရွက်နှင့် ပြည့်စုံသော သဘောသဖန်း ပင်ကို အဝေးကမြင်လျှင်၊ သဘောသဖန်းသီး ဆွတ်သောအချိန်ကာလ မရောက်သေးသောကြောင့်၊ ထိုအပင်၏ အသီးကိုတွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ကြိုးသုတေသနရောက်သောအပါ

အရွက်ကိုသာတွေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ၁၂၁၂ အထိုမပြတ် သင်၏အသီးကို
အဘယ်သူမျှမစားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် လည်း ကြားကြ၏။

၁၁၁၃ ယေရှုရလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ပါမာန်တော်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ပါမာန်တော်၌
ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင့်ထုတ်၍ ပွဲစားခုံတို့ကိုရှင်း ချိုးဂျက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်ရာကိုရှင်း
တွန်းလွှာတော်မူ၍၊ ၁၂၁၄ ပါမာန်တော်ထို့ အဆောက်အအီးကို အဘယ်သူမျှမဆောင်မရွှေ့ကုန်အကြောင်း
မြစ်တားတော်မူလျှင်၊ ၁၂၁၅ အဲဒါမိမိကို လူအာမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာအဲမိဟု၍ ခေါ်ပေါ် ကြလတဲ့ဟု
ကျမ်းစားသည် မဟုတ်လော့။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအဲမိကို
ထားပြတွဲးဖြစ်စေကြပြီတကားဟု၍ ဆုံးမထဲဝါ ပေးတော်မူ၏။ ၁၂၁၆ ကျမ်းပြုဆရာနှင့်
ယွင်ပရောဟိုတ်အကြီးတို့သည်ကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရသောအခွင့် ကို ရှာကြံ့ကြ၏။
လူများအပေါင်းတို့သည် ဆုံးမထဲဝါအပေးတော်မူခြင်းကို အုံထွေမိန်းမောသောကြောင့်၊ ထိုသူ တို့သည်
ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရှုံးကြ၏။ ၁၂၁၇ ညာအချိန်ရောက်သောအခါ မြို့ပြုပြင်သို့ထွက်တော်မူ၏။

၁၂၁၈ နှဲနှဲအချိန်တွင် လမ်းညွှန်သွားကြစဉ်၊ သဘောသဖန်းပင်သည် အမြစ်မှုစုံ
ခြောက်သွေးလျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။ ၁၂၁၉ ပေတရသည် သတိရလျှင် အရှင်ဘုရား ကြည့်တော်မူပါ။
ကိုယ်တော်မူသောသဘောသဖန်းပင်သည် ခြောက်သွေးပါ ပြီတကားဟု လျောာက်လေ၏။ ၁၂၁၁၂ ယေရှုကလည်း
သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်း ရှိကြလော့။ ၁၂၁၁၃ အမှန်ဆုံးသည်ကား အကြောင်သူသည်
ယုံများသောစိတ်နှင့် ကင်း၍ ဖိမိဆုံးသည်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျက်၊ ထိုတောင်ကိုနေရာမှရွှေ့လော့။
ပင်လယ်၌ကျလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၂၁၁၄ ထိုကြောင့် ဝါဆိုသည်ကားသင်တို့သည်
ဆုကျေးများကိုရမည်ဟု ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် ဆုတောင်သူမှ တို့ကိုရကြလိမ့်မည်။ ၁၂၁၁၅ သင်တို့သည်
ဆုတောင်းသောအခါ သူတပါး၌အပြစ်တင်ခွင့်ရှိလျှင်၊ သူ့အပြစ်ကိုလွှာတ် ကြလော့။ လွှာတ်လျှင်
ကောင်းကင်းကင်းဘုံးရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှာတ်တော်မူ မည်။ ၁၂၁၁၆ သင်တို့သည်
သူ့အပြစ်ကိုလွှာတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်းကင်းဘုံးရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည်သင်တို့၏
အပြစ်ကိုလွှာတ်တော်မူ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၁၁၇ ယေရှုရလင်မြို့သို့တဖန်ရောက်ကြပြီးမှ ပါမာန်တော်တွင် စက်းသွားတော်မူစုံ။
ယွင်ပရောဟိုတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် အထံတော်သို့ချုပ်းကပ်၍၊ ၁၂၁၁၈ ကိုယ်တော်သည်
ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသနည်း။ ဤသို့ပြုရသောအခွင့်ကို အဘယ်သူမေးသနည်းဟု
မေးလျောက်ကြသော်၊ ၁၂၁၁၉ ယေရှုက၊ ဝါသည် တစ်စုံတခုကိုမေးသီးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။
ဖြေလျှင်ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ဝါပြုသည်ကို ဝါပြောမည်။ ၁၂၁၁၁၀ ယောဟန်၏ ပတ္တိုင် တရားသည်
ဘုရားကဖြစ်သလော့၊ လူကဖြစ်သလော့။ ဤအမေးကိုဖြေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂၁၁၁၁ ထိုသူတို့သည်
အချင်းချင်းဆင်ခြင်ကြ၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ဝါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကိုအဘယ်ကြောင့်
မယုံသနည်းဟု သူမေးလေားမည်။ ၁၂၁၁၁၂ လူကဖြစ်သည်ဟု ဝါတို့ဖြေလျှင်၊ လူများ ကိုကြောက်ရ၏။
ယောဟန်သည် ပရောဖော်အမှန်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် အယူရှိကြ၏ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ
၁၂၁၁၁၃ အကျွန်းပို့အားပြန်ပြောကြ၏ ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ် အခွင့်နှင့်
ဝါပြုသည်ကို ဝါမပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁၂၁၁၁၄ ထိုအခါ ဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတိုးသည် စပုစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍
စောင်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပုစ်သီးနယ်ရာကျင်းကိုတူးလေ၏။ မို့မို့ရာလင့်စင်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။
လုပ်ဆောင်သောသူ တို့အား ဥယျာဉ်ကိုရှိပါ၍၊ အခြားသောပြည်သို့သွားလေ၏။ ၁၂၁၁၁၅ ကာာလအချိန်တန်လျှင်၊
လုပ်ဆောင်သောသူတို့ လက်မှ စပုစ်သီးကိုခံစေခြင်းရှိ သူတို့ရှိရာသို့ ငယ်သားကိုစေလွှာတ်လေ၏။

၁ထိသူတိသည် ငယ်သားကိုဘမ်းဆီး ၅၍ရှိက်ပြီးမှ လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ၇နောက်တဖန်
အခြားသောင်ယေားကို သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်ပြန်လျှင် ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့်ပစ်သဖြင့်
သူ၏ခေါင်းကိုမန်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ၈အခြားသောင်ယေားကိုစေလွှတ်ပြန်လျှင်
သူတို့သတ်ကြ၏။ အခြားသောင်ယေားတို့တွင် အချို့တို့ကိုရှိက်ကြ၏။ အချို့တို့ကို သတ်ကြ၏။ ၉ထိုကြောင့်
ဥယျာဉ်ရှင်သည် မိမိ၏ချစ်သားတယောက်တည်းရှိသေးသည်ဖြစ်၍။ ထိုသူတို့သည် ဂုံသားကို
အားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍ မိမိသားကို နောက်ဆုံး၍စေလွှတ်လေ၏။ ၁၁ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကဗျလည်း
၂၇သူသည် အမွှံခြစ်၍ လာကြ၊ သူ၏ကိုသတ်ကြကုန်အဲ့။ ထိုသို့သူ၏အမွှံဥစ္စာကို ဝါတို့ရကြလိမ့်မည်ဟု
အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊ ၁၃ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ သတ်ချုပ်ယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်ပစ်ကြ၏။ ၁၄သို့ဖြစ်လျှင်
ဥယျာဉ်ရှင်သည် အာယ်သို့ပြုမည်နည်း၊ သူသည်လာချို့ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ
ထိုဥယျာဉ်ကို အခြားသော သူတို့အား ပေးလိမ့်မည်။ ၁၅တို့ကိုတည်လုပ်သောသူများ
ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန်တို့ကို ထောင်အတွင်းဖို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည်
ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော အမှုဖြစ်၏။ ၁၆ဝါတို့မျက်မှုဗောက်၍ လည်း အဲ့သွေးယူယ်ဖြစ်၏ ဟူသောစကားကို
ကျမ်းစာ၍ သင်တို့သည် မဘတ် ဘူးသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍
ထိုဥပမာဏကားကို ဟောပြုဗောက်မူ သည်ကိုသိသော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းခြင်းပါ ရှာကြံ့ကြ၏။
၁၈သို့သည်း စေးသောသူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် အထံတော်မှတွေ့ကြုံသွားကြ၏။

၁၉တဖန် စကားတော်ကိုချောင်းမြောင်း၍ အပြုံပြုခွင့်ကိုရခြင်းပါ ၁၁ဘရိရှုတို့နှင့်
ဟောရှင်တပည့်အချို့တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ ၂၀ထိုသူတို့သည် ချိုးက်၍။ အရှင်ဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အာယ်သူကိုမှုမကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ
ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြုတော်မှုသည်ကို အကျိုးနှင့်တို့သို့ကြပါ၏။ ကဲသာဘုရင်အား
အခွန်ဆက်အေပ်သလော၊ မဆက်အေပ်သလော။ ၂၁အကျိုးနှင့်တို့သည် ဆက်ရမည်လော၊ မဆက်ရမည်လောဟု
မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုတော်သည် ထိုသူတို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်းကို သိတော်မှလျှင်၊ သင်တို့သည်
ဂုံကိုအာယ်ကြောင့်စုံစမ်းနောက်ရှုက်ကြသနည်း။ အေနာရိ တပြားကို ဝါကြည့်သို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၍။
၂၂သို့သည် ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ၊ ဤလိပ်စာကား အာယ်သူ၏ပုံပုံ၊ အာယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု
မေးတော်မှလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ ပုံလိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော် ၂၃ယေရှုကလည်း
ကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေးကြလော့ ဘုရားသခင်ဥစ္စာကိုကား၊ ဘုရားသခင်အား
ဆက်ပေးကြလော့ဟု ဟုမိန့်တော်မှုသည်ကို သူတို့သည် အဲ့သုခြင်းရှိကြ၏။

၂၄ထမြာက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟု၍ အယူရှိသော ဇွဲကဲ တို့သည်လည်း အထံတော်သို့ချိုးက်၍။
၂၅အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲသောသွား၍ မယားကျွန်းရှစ်လျှင်၊ သူ့ညီသည် ထိုမိန်းမကို
သိမ်းယူ၍ အကိုအမျိုးမပြတ် ဆက်နှစ်ယောက်တို့အား မောရှုစိရင်ရေးထားပါ၍။ ၂၆ညီအစ်ကို
ခုနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှစ်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသောသွား၍ ၂၇သူ၏မယားကို
သူ့သို့အကြီးသိမ်းဟု၍ သားမရှိဘဲ သေပြန်လေ၏။ ၂၈ထိုအတူ တတိယသူမှုစုံ၍
တယောက်နောက်တယောက် ခုနှစ်ယောက်သောညီအစ်ကို တို့သည် ထိုမိန်းမကိုသိမ်းယူ၍
သားကိုမကျွန်းရှစ်စွာ သေလွှန်၍။ နောက်ဆုံး၍ မိန်းမသည်လည်းသေလေ၏။ ၂၉သို့ဖြစ်၍။ ထမြာက်ရာကာလည်း
သူတို့သည် ထမြာက်ကြသောအား ထိုမိန်းမသည်၍ အာယ်သူ၏မယားဖြစ်ပါမည်နည်း။
ထိုသူခုနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမနှစ်စုံဘက်ခြင်းကိုပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ၂၁ယေရှုကလည်း
သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုနားမလည်း၊ ဘုရားသခင်တန်ခိုးတော်ကိုမသိသောကြောင့် မှားသောအယူကို
ယူကြ၏။ ၂၃သေခြင်းမှထမြာက်သောအား စုံဘက်ခြင်းကိုမပြု။ ထိုမိန်းမှားပေးစားခြင်းကိုမပြု။
ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ၂၅ထိုမှုတပါး သေလွှန်သောသူတို့သည် ထမြာက်ခြင်းအရာမှာ

ဘုရားသခင်က ဝါသည် အာဖြဟံ၏ဘုရား၊ ဓမ္မတော်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏ကြောင်းကို မောရှေ၏ကျမ်း၊ ချံခေါ်း၌ သင်တို့သည်မဘတ်ဘူးသလော်။ ၂ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် အလွန်မှားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ထိုသို့ဆွေးဖြေးနှစ်ကြသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်ကြား၍၊ ကိုယ်တော်သည် လျောက် ပတ်စွာ ပြန်ပြောတော်မူသည်ကို သိမြောင်လျင် အထံတော်သို့ချုံးကပ်၍၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အဘယ် မည်သောပညာတ်သည် သာ၍မြတ်သနည်းဟု မေးလျောက်သော်။ ၂၈ယောရှာက၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံး သောပညာတ်ဟူမှာကား၊ ဒို့ကိုသရေလလူမျိုး၊ နားထောင်လော့။ ဝါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် တရာ့တည်းသော ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တပါးတည်းဖြစ်တော်မူ၏။ ၃၁သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှင့်အတွင်းမဲ့၊ ဥာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ၂၅ပညာတ်သည် ပွဲမပညာတ်ဖြစ်၏။ ၃၂ထိုမှတပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညာတ်သည် ပထမပညာတ်နှင့် သဘောတူ၏ ဤပညာတ်ထို့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောပညာတ်မရှိဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇ကျမ်းပြုဆရာတာလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် လျောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင်တရာ့တည်းရှိတော်မူ၏။ ၄၁ထိုဘုရားသခင်မှတပါး အခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်ကို စိတ်နှင့်အတွင်းမဲ့၊ ဥာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်ခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူတို့တို့လည်း ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ခြင်းအကျင့်သည် မီးရှိသောယ်ကောင်မှတ၍ ယမ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊ အကျင့်ထက်သာ၍မြတ်ပါသည်ဟု လျောက်လေ၏။ ၄၂ထိုသို့ပညာသတိနှင့်ပြန်လျောက်သည်ကို ယောရှာသည် သိမြင်လျှင်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်မဝေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမမေး မလျောက်ပံ့ကြ။

၅၁ထိုအခါ ယောရှာသည် ဖိမာန်တော်၏ဆုံးမထဲပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်သားဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။ ၅၃ဒါဝိဒ်စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတ်ရာဝါမချမထားမိတိုင်အောင် ငါးလက်ဗာဘက်၏၌ထိုင်၍နေလော့ဟု ဝါ၏သခင် အားမိန့်တော်မူသည်ဟု သန့်ရှင်းသောစိညာ့သို့တည်းတော်အားဖြင့် ဒါဝိဒ်ဆုံးသတည်း။ ၅၄ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟုခေါ်လျင် အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့သည် အားရှုမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် စကားတော်ကိုနားထောင်ကြ၏။

၅၅ထိုသို့ဆုံးမထဲပေးစဉ်တွင် တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည် ရည်သောအကျိုကိုဝိတ်လျက် လည်းခြင်းရှိအလိုရှိကြ၏။ ရွှေးဗိုလ်သောစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုရှင်း ၅၆ပဲသာင်၊ တရား စရိတိ၌၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုရင်း နှစ်သက်ကြ၏။ ၅၇သူတို့သည် မူဆိုးမအိမ်ကို လုပ္ပါသိုးစား၍ အပြင်မပေါ်စေခြင်းရှိ ရှည်စွာသောပဋိနာစကားကို ခွဲတို့တို့ကြ၏။ သူတို့သည် သာ၍၌ စွာသောအက်ကို ခံရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၈ထိုနောက်ယောရှာသည် ဘဏ္ဍာာတို့ကိုရှေ့မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်တွင်၊ လူများတို့သည် ကြေးငွေကို ဘဏ္ဍာာတို့ကိုထဲသို့သွင်းချသည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ငွေရတတ်သောသူများတို့သည် များစွာသွင်းချကြ၏။ ၆၀ဆင်းရဲသောမှုဆိုးမတယောက်သည်လာ၍ တပဲလောက်တန်သောကြေးနှီးနှံပြားတို့သွင်းချကြ၏။ ၆၁ကိုယ်တော် သည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာာတော်တို့ကိုထဲသို့သွင်းချသော သူအပေါင်းတို့ထက် ထိုဆင်းရဲသောမှုဆိုးမသည် သာ၍သွင်းချခဲ့ပြီ။ ၆၂အကြောင်းမူကား ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြုံယ်၊ သောစည်းစိမ်တဲ့က နှုတ်ရှုသွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်၊ မိမိအသက် မွေးစရာ ဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈။ ကိုယ်တော်သည် မိမာန်တော်မှတ္တာကိုကြွေတော်မူသော်၊ တပည့်တော်တယောက်က၊ အရင်ဘုရားကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ရောကျောက်ကြီးတကာား၊ ရောတိုက်ဆောင်ကြီးတကာား ဟုလျောက်လျှင်၊ ပြယောက်၊ ဤကြီးစွာသောတိုက်ဆောင်တို့ကို သင်သည်ယခြားမြင်ရ၏။ မဖြို့မချာဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှမတည် မနေရ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၃ထိနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ မိမာန်တော်ရှေ့ရှုတိုင်တော်မူစဉ်၊ ပေါ်လာရေး၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အနြေးတို့ကာ၊ ၁ထိအမူအရာရှိသမျှတို့သည် အဘယ်ကာလမှဖြစ်မည်ကိုရှင်းထိုအမူအရာရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံခိုန် နီးသောအခါ အဘယ်ပုပ္ပနီမိတ် ပေါ်ထွန်းမည်ကိုရှင်းအမိန့်ရှုတော်မူပါဟု အခြားသူမပါဘဲလျောက်ကြ၏။ ၁ယောက်လည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလျည့်ဖြားစေခြင်းရှိ သတိပြုကြလော့၊ ၂အများသောသူတို့က ဝါသည်၍မည်သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ ဝါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာသဖြင့်၊ လူများတို့ကို လူညွှန်ဖြား ကြလိမ့်မည်။ ၃သင်တို့သည် စစ်တိုက်ကြောင်းကိုရှင်းထိုအမူအရာရှိသမျှတို့သည် စစ်တိုက်အုံသောသိတ်းစကားကိုရှင်း ကြားရသောအခါ စိုးရိမ်တုန်လှပ်ခြင်းမရှိကြနှင့် ထိုသို့ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည်မဖြစ်သေး။

၁၉။ လူတမ္မားနှင့်တမ္မား၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၏ မြေကြီးလုပ်ခြင်းဖြစ်လိမ့် မည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှင့် မြှင့်မသက်ခြင်းတို့သည်လည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမူအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲ ခြင်း၏အစအပိုးဖြစ်သတည်း။ ၁သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ အခြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရုံးသို့အပ်နံကြလိမ့်မည်။ တရားစရိတို့၌ရှုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါးပြောင့်ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၁ဝံပေါ်လိတူရားကို ရှုံးစွာ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား ဟောရလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုအပ်နံခြင်းရှိပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောဆိုရမည်ကို မဖို့ရိမ်ကြနှင့်။ ၁၁၁၆မဆွကမဆောင်ခြင်ကြနှင့်။ ထိုခေါ်ခြင်းတွင် သင်တို့ရသောစကားကိုသာ ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုအလျောက်ပြောကြသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိယာ၌တော် သည်ပြောတော်မူ၏။ ၁၂ထိကာလည့် ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်သေစေခြင်းရှိ အပ်လိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကိုအပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။ ၁၂၁၇အပေါင်း တို့သည်လည်း ဝါ၏နာမကြောင့်သင်တို့ကို မှန်းကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းသူသည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏၊ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၁၃ပရောဖက်ဒံယောသောသည်အတိုင်း ဖျက်ဆီးတတ်သောရှုံးရွှေဘွာုံးအရာသည် မနေသင့်သော အရပ်၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြှင့်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်လို့သောသူသည်နားလည်ပါစေ။ ထိုသို့မြှင့်ရလျှင် ယူဒြပ်ည်းရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြီးကြေား။ ၁၄အိမ်းပေါ်မှာရှိသောသူသည်၌ အိမ်ထဲသို့မဆောင်းစေနှင့်။ အိမ်ထဲကတဗုံတရုက္ခားမြေားရှိခြင်းရှိ မဝင်စေနှင့်။ ၁၅လယ်၌ရှိသောသူသည်း အိမ်အဝတ်ကိုယူခြင်းရှိ နောက်သို့မပြန် စေနှင့်။ ၁၆ထိနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမနှင့် နှုန်းသူသောသူ မိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇သင်တို့ပြီးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလည့်မကျရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ ၁၈အခြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကမ္မားမျိုးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်မဖြစ်စူး၊ နောက်ပိုင်း၌လည်း မဖြစ်လတုံးသော ဒုက္ခသည် ထိနေ့ရက်ကာလည်၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၉ထိကာလကို ဘုရားသခင်သည် တာရှည်စေလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ မလွှတ်နိုင်ရာ။ ရွှေးချယ်တော်မူသောသူတို့အဘို့အလိုင် ထိုကာလကို တို့စေတော်မူမည်။

၁၁၁၈ထိအခါ သူတပါးက၊ ၁၉၁၉အရပ်၌ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိန္ဒာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍။

ရွေးချယ်သော သူတိုကိပင် လည်ဖြားနိုင်လျှင်လည်ဖြားလောက်အောင် နိမိတ်လက္ခဏာအံ့သွယ်သော အမှုတိုကိပြကြလိမ့်မည်။ ၂သင်တို့သည်သတိပြကြလော့၊ ထိအကြောင်းအရာရှိသမျက် ဝါပြာနှင့်ပြီ။

၃ထိကာလ၏ဒုက္ခဆုံးခြောက်မှနေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည်အရောင်မပေး။ ၁ကောင်းကင် ကြော်တို့သည်ကြော်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှပ်ကြလိမ့်မည်။ ၂ထိအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာန်ဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုင်းတိမ်ကိုစွဲကြလိမ့်မည်။ ၃ထိအခါလူသားသည်မိမိတမ်နို့ကို စော်တ်သဖြင့် မိမိရွေးချယ်သောသူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ ကောင်းကင် အောက် ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်ခြားစုံစေတော်မူလတဲ့။

၂သဘေားသဖန်းပင်ကိုအစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတစုကိုမှတ်ကြလော့။ သဘေားသဖန်းပင်သည် အခက်အလက်နှင့် အရွက်ပေါက်သောအခါ။ ရွှေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၂ထိနည်းတူ ထိအကြောင်းအရာများဖြစ်သည်ကိုမြင်ရယျာ၏ လူသားသည် တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ ၂ထိအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်ဖို့ ထိအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၂ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး မတည်သော်လည်း ငါစကားတည်လိမ့်မည်။

၃ထိအချိန်နာရီကိုကား ခမည်းတော်မှတ်ပါး အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်များမသိ။ သားတော်လည်းမသိ။ ၂ထိအချိန်ကာလသည် အဘယ်အခြားရောက်မည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့်။ သတိပြု၍ ဆုတော်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ ၂ဥပမာကား၊ လူတိုးသည် အခြားသောပြည်သို့ သွားမည် အကြံရှိသည်နှင့် မိမိအမိမိကို ထိသားတို့လက်သို့အပ်၍၊ သူတို့ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို အသီးသီးခွဲခန့်ဖို့၍ တံခါးမူးကိုစောင့်နေဖော် မှာထားပြီးမှသွားသည်ဖြစ်၍၊ အမိရှင်သည် ညျိုးအချိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၊ ကြကိုးတွန်ချိန်၊ နံနက်အချိန်တို့တွင် အဘယ်အချိန်၌လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။ ၂ဗုံးမဟုတ် အမှတ်တမ္မလာ၍ သင်တို့အိပ်ပျော်သည်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ၂စောင့်နေကြလော့ဟု သင်တို့အား ငါဆိုသည်အတိုင်း ပို့ဆိုသော သူတို့အား ငါဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ထိနောက်နှစ်ရက်လွန်လျှင် ပသခါအဇုမပွဲရှိ၏။ ယုံပူရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းသီး၍သတ်ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံကြ၏။ ၂သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရှန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ပွဲနေ့တွင် မပြနှင့်ပြီးဟုပြောဆိုကြ၏။

၁ဖေသနရှာတွင် ရှိမှန်အမည်ရှိသော လူနှုန်းအိမ်၌ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမ တယောက်သည် အသိုးများစွာထိက်သော နာဒုဆီမွှေးစစ်နှင့်ပြည့်သော ကျောက်ပြုခွက်တလုံးကို ယူခဲ့၍ ကိုယ်တော်သည် စားပွဲနားမှာလျောင်းတော်မှတ်၏၊ ကျောက်ပြုခွက်ကိုခွဲပြီးမှ ခေါင်းတော်ပေါ်၍ သွန်းလောင်း လေ၏။ ၂အချို့တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိဆီမွှေးကိုအဘယ်ကြောင့် အကျိုးခဲ့သုံးစေသနည်း။ ၁ဒေါသနအပြားသုံးရာ မကသောအဘိုးနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟုဆို၍ ထိမိန်းမကို အပြစ်တင်ကြ၏။ ၂ယေရှုကလည်း ထိမိန်းမကိုရှိစေတော့။ အဘယ်ကြောင့် နောင့်ရှုက်ကြသနည်း။ သူသည်ပြုကောင်း သောအမှုကိုပြုပြီး ၁ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌အစဉ်ရှုက်ကြ၏ သင်တို့အလိုက်သည် အတိုင်း သူတို့အား ကျေးဇူးပြန်၏။ ငါမှာကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။ ၂ဤမိန်းမသည် တတ်နိုင်သူမျှ ပြုပြီး။ ၂ဤအလောင်းကို သပြီးလုပည်ဟုပြင်ဆင်ခြင်း၏ ၂ဤကိုယ်ကိုသီမွှေးနှင့်လူနှင့်သတည်း။ ၂ဤအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဝေးဂေးတရာ့ဗုံးကို မြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသော အရပ်ရပ်တို့၌ကြိုးမိန်းမကို အောက်မွေ့စရာဘုံး သူပြုသော ဤအမှုကို ကြားပြောရ ကြလတဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂ထိအခါ တပည့်တော်တကျပိန်းပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရှတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်း၏ ယုံပူရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့သွားလေ၏။ ၂ထိသူတို့သည်ကြားလျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍

ဋ္ဌပေးမည်

ဟုဝန်ခံကြ၏။

ထိနာက်

အဆင်သင့်သောအချိန်ကာလုံ

ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့အပ်ရမည်နည်းဟု ရှာကြံလျက် နေ၏။

၁ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်သောနေ့တည်းဟူသော အဖမွှဲပင့်မနေ့၏ တပည့်တော်တို့သည် အထံ
တော်သို့ ချုပ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကိုစားတော်မူဘို့ရာ အဘယ်အပျို့အကျို့ပို့သည်
သွား၍ ပြင်ဆင်စေခြင်းရှိ အလိုဂျိတော်မူသနည်းဟု မေးလျောက်ကြသော်။ ၂ကိုယ်တော်သည်
တပည့်တော်နှစ် ယောက်တို့ကိုစော်တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူ နောက်သို့လိုက်၍ ၃သူဝင်သော အီမာနိုင်ပြီးမှ
ဝါသည်င့်တပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကိုစားရသော နေ့သည်အခန်းကား အဘယ်မှာရှိသနည်း
ဆရာကမေးသည်ဟု အီမာန်ကိုပြောကြလော့။ ၄ထိုသူသည် အသင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသော အထက်အခန်း
ကြီးကိုပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၏ ငါတို့ဘို့ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅တပည့်တော်တို့သည်
သွား၍မြှုပ်ထဲ သို့ဝင်လျင် စကားတော်အတိုင်းတွေ့၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၆ညီးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျပိနှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ကြလာတော်မူ၏။ ၇စားပွဲ၍
လျောင်း၍စား နေကြစဉ်တွင် ယောက် ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား သင်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူစားသောသူ
တစ်တယောက်သည် ငါကိုအပ်နံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ၈တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းနည်း၍။
အကျို့လော့၊ အကျို့နှင့်လော့ဟု တယောက်နောက်တယောက်အသီးသီး မေးလျောက်ကြ၏။
၉ကိုယ်တော်ကလည်း တကျပိနှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူပူကန်တွင်နှိုက်သောသူသည်
ငါကိုအပ်နံလိမ့်မည်။ ၁၀ကျမ်းစာလာ သည်အတိုင်း လူသားသည်သွားရမည်။
သို့သော်လည်းလူသားကိုအပ်နံသောသူသည် အမဂ်လာရှိ၏။ ထိုသူသည်သွား မြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင်
အနေသာ၍ ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ထိုအခါ စားလျောက်နေကြစဉ်တွင် ယောက်သည်မှန့်ကိုယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မှန့်ကိုဖဲ့၍
ဤမှန်ကား ဝါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။
၁၂ချွေက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အားပေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည်
သောက်ကြ၏။ ၁၃ကိုယ်တော်ကလည်း ဤချွေက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍၊ လူများအဘို့အလို့
သွေးသောင်း အသွေးဖြစ်၏။ ၁၄ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤစုစုပေါက်ရည်မျိုးအသစ်ကို ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၍
ဝါမသောက်မှုနေ့၊ တိုင်အောင် ယခုမှုတွေ့တဖန် ဝါမသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ထိုနောက် သီချင်းဆိုပြီးမှ
သံလွှင်တောင်သို့ ထွေက်သွားကြ၏။

၁၆ထိုအခါ ယောက်လည်း ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကို ငါရှိက်သတ်၍
သိုးတို့သည်ကွဲလွှင့်ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ညွှေ့တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည်
ငါကြောင့်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇သို့သော်လည်းဝါသည် ထေမြာက်ပြီးမှသင်တို့ရှေ့၊
ဂါလိလပြည်သို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ၁၈ပေတရာက်၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း
အကျို့နှင့်သည်စိတ်မပျက်ပါဟု လျောက်လေ၏။ ၁၉ယောက်လည်း၊ ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညွှေ့တွင်ပင်
ကြက်သည်နှစ်ကြမ်းမတွန်မိ သင်သည်သို့ဗြိမ်မြောက်အောင် ငါကိုငြုံးပယ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၂၀ပေတရာက်၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွသော်လည်း အကျို့နှင့်သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်းမပယပါဟု
သာ၍နိုင်ခံသောစကားနှင့် လျောက်ပြန်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူလျောက်ကြ၏။

၂၁ထိုအခါ ကေသရေမန်အရပ်သို့ရောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊ ဝါဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်တို့သည်
ဤအရပ်၍ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၂၂ပေတရာ၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို
ခေါ်သွား၍ မိန့်မောတွေ့ဝါခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။ ၂၃ထိုအခါ ဝါသည်သောက်အောင်
စိတ်နှင့်အလွန် ညီးခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၍စောင့်နေကြဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၍

၃။ ထိုသိမ်နဲ့တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရှတ်နှင့်အတူ
ယမ်းပျော်ရော ဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစေလွှတ်သော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်
ထားနှင့်ချုပ်များ၊ ကိုဂိုင်လျက် ချက်ခြင်းလာကြ၏။ ၄။ ဂိုလ်တော်ဂိုအပ်နှံသောသူက၊ ပါန်းသောသူသည်
ယေရှပ်ဖြစ်၏။ သူကိုဘမ်း၍လုပ်ခြေစွာဆောင်သွားကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊ ၅။ သူသည်
ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟုဆိုလျက် နမ်းလေ၏။
၆။ ထိုသူတို့သည် လာ၍ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင်ဘမ်းမဆီးကြ၏။ ၇။ အနားစွဲရပ်နေသောသူတယောက်သည်
ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယမ်းပျော်ဟိတ်မင်း၏ ကျန်းတယောက်ကိုချုပ်သဖြင့် နားဗျားကြပ်ပြတ်လေ၏။
၈။ ယေရှက်လည်း သင်တို့သည် ထားပြကိုဘမ်းသက္ကားသို့ ရုံးကိုဘမ်းသွေးသော့ဖြင့် ထားနှင့်ချုပ်များကိုလက်စွဲလျက်
လာကြသည်တကား။ ၉။ ဝါသည် မိမာန်တော်၌နေ့တိုင်းဆုံးမထွက်ပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ရှိနေစ်အခါ
သင်တို့သည် ရုံးကိုမဘမ်းမဆီးကြ။ ၁၀။ အကြောင်းအရာကား၊ ၁၁။ ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု
ထိုလူများကိုမိန့်တော်မူ၏။ ၁၂။ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွဲန့်ပစ်၍ပေးကြ၏။
လူလင်တယောက်သည် စောင်တထည်ကို သာဝတ်လျက် နောက်တော်သို့လိုက်သည်ဖြစ်၍၍
မင်းလူလင်တို့သည် ထိုသူကိုဘမ်းမဆီးကြ၏။ ၁၃။ သူသည်လည်း မသူသည်လည်း
လူလင်တို့လက်မထွက်ပေးလေ၏။

၁၃ထိသူတိသည် ယေရှက်ယမ်ပုရောဟိတ်မင်းထံသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိမင်းထံ၌ ယမ်ပုရောဟိတ်အကြီး လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ၏။ ၁၂ပေတရသည်လည်း ယမ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ပိုးအတွင်းသို့တိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးစွာလိုက်ပြီးလျှင် မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူထိုင်၍ မီးလုံးလေ၏။ ၁၁ယမ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှက်သတ်ရမည်အကြောင်း သက်သေကိုရှာ သော်လည်း မတွေ့ကြ။ ၁၅လူများတို့သည် မမှန်သောသက်သေကိုခံကြသော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက် သည်မညီ။ ၁၇အချို့တို့သည်ထံ၍ ဤသူက၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော ၁၈ဤမြို့မာန်တော်ကို ပါဖို့ဖျက်၍ လူတို့လက်ဖြင့်မလုပ်သော ပိမာန်တော်တဆူကို တည်ဆောက်ဟည်ဟုပြောဆိုသည်ကို အကျွန်းပို့တို့ ကြားရပါဖြေဟု သက်သေခံကြ၏။ ၁၉သို့သော်လည်း သူတို့၏သက်သေခံချက်သည်မညီ။ ၂၀ယမ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် အလယ်၌ မတ်တတ်ထံ၍ သင်သည် တစ္ဆေးမှုပြန်၍မပြောသလော့။ ၂၁ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံသန၏ဗျာများလျှင်၊ ၂၂ကိုယ်တော်သည် တစ္ဆေးမှုပြန်ပြောတော်မမှာဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။ တဖန် ယမ်ပုရော

ဟိတ်မင်းက၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော မဂ်လာရှိသောဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်သလေဟု မေးပြန်လျှင်၊ ပြယေရှုက၊ မှန်၏။ နောင်ကာလ၌လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏ လက်ချာဘက်၌ ထိုင်လျက် မိုးတိမ်ကိုစီးချွဲကြွဲလာသည်ကို သင်တို့မြင်ရကြောလတုံးဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆ထိုအခါ ယွဲပျရောဟိတ် မင်းသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက် အဘယ်သက်သောကိုလိုသေးသနည်း။ ၇ဘုရားကိုလွန်ကျူးချွဲပြောသော စကားကို သင်တို့ကြားရဖြူ။ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြောသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သက်သေ ခံထိုက်ကြောင်းကို ထိုသူအပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြ၏။ ၈ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံတွေးနှင့် ထွေးကြ၏။ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးပြီးလျှင် လက်သီးနှင့်ထိုးလျက်၊ ပရောဖက်ပြု၍ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။ မင်းလှလင်တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုံးကြ၏။

၉ပေတရသည် အောက်မှာအိမ်ပိုးချို့စဉ်၊ ယွဲပျရောဟိတ်မင်း၏ အစေအပါမြန်းမတယောက်သည် လာ၏။ ၁၀ပေတရသည် မီးလှုံးလျက်နေသည်ကိုမြင်သောအခါ သူ့ကိုစွဲစွဲကြည့်၍၊ သင်သည်လည်း နာဇာရက် မြို့သားယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၁၁ပေတရက၊ သင်ပြောသောအရာကို ဝါမသိ၊ နားမလည်ဟု ငြင်းခွန်ပြီးမှ အိမ်ပိုးရှေ့သို့ထွက်သော် ကြက်တွန်လေ၏။ ၁၂နောက်တယန် အစေအပါမြန်းမသည် ပေတရကိုမြင်လျှင်၊ အနားသွေးပြုနေသောသူတို့အား၊ ဤသူသည် ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်၊ ၁၃ပေတရသည် တဖိုင်းခုန်ပြန်၏။ ထိုနောက် များမကြားအနားသွေးပြုပြုနေသောသူတို့က၊ အကယ်စင်စစ်သင်သည် ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင်သည်ဂါလိလူဖြစ်၏။ သင့်စကားလည်းတူ၏ဟု ပေတရကိုဆိုကြော်လျှင်၊ ၁၅ပေတရက၊ သင်တို့ပြောသောသူကို ဝါမသိဟုမိုးနှင့်ပြု၍ ဖြိမ်ဆိုသည်နောက်၊ ၁၆ပေတရကြက်တွန်လေ၏။ ယေရှုက၊ ကြက်သည်နှင့်ကိုမိမတွန်မှုသို့သင်သည် သုံးကိုမြှုပ်မြောက်အောင်ဝါကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို၊ ပေတရသည် သတိရသဖြင့် ခေါင်းကိုချုပ်ငြိုးကြေးလေ၏။

၁၅

၁၇နှင်းအချို့တွင် ယွဲပျရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လွှာတ်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရှုကို ချည်နော်ပိုးလျှင် ပိုလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။ ၁၈လတ်မင်းက၊ သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလေဟု ကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၉ယွဲပျရောဟိတ်အကြီးတို့သည် များစွာသောအပြစ်ကိုတင်ကြ၏။ ၁၀တယန် ပိုလတ်မင်းက၊ သင်သည်တစ္ဆေးဦးကိုမျှပြန်၍မပြောသလေ။ သင့်တော်ကိုအာယ်မျှလောက်သက်သေ ခံကြသည် ကိုကြည့်ပါဟု မေးမြန်းပြောဆိုသော်လည်း၊ ၁၁စကားတစ္ဆေးကိုမျှပြန်တော်မမှသည်ကို ပိုလတ်မင်းသည် အုံထဲလေ၏။

၁၂ထိုဗုံးမြှေးနှင့်သည် အကျဉ်းချထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတောင်းသောသူတယောက်ယောက်ကိုလွှာတ်တတ်၏။ ၁၃ထိုအခါ ပုန်ကန်၍ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သင့်သော ဗာရွာအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ပုန်ကန်သောအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းဆုံးလျက်ရှိ၏။ ၁၄လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အား ပြုမြှုပ်ပါမည်အကြောင်း အောင်ဟစ်၍တောင်းပန်သောအခါ၊ ၁၅လတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှာတ်စေချင်သလေဟု ပြန်မေး၏။ ၁၆အဘယ်ကြောင့်ဤသို့မေးသနည်းဟူမှာကား၊ ယွဲပျရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုအပ်နံကြောင်းကိုသိ၏။ ၁၇ပိုလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုမလွှတ်၊ ဗာရွာကိုလွှတ်စေခြင်းရှိ ယွဲပျရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူအစာဝေးကို နှီးဆော်ကြ၏။ ၁၈တယန် ပိုလတ်မင်းက၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု သင်တို့ခေါ်ပေါ်သောသူကို အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ ၁၉ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူ့ကိုလက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရှိက်ထားပါဟုဟစ်ကြ၏။ ၁၀ပိုလတ်မင်းကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ်အပြစ်ကိုပြုဘိသနည်း ဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရှိက်ထားပါဟု လူများတို့သည် သာ၍ဟစ်ကြ၏။ ၁၁ပိုလတ်မင်းသည်လည်း

လူများတို့၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းရှိအလိုကြ၍၊ ဗာရဗ္ဗာသို့အား လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား၊ ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်စေခြင်းရှိ အပ်လိုက် လေ၏။

၁။ထိအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြတော့ရိုရုံးတည်းဟူသော အိမ်တော်ဦးအတွင်းသို့ ဆောင်သွား၍၊ စစ်သူရဲတော်လုံးကို စုရုံးစေပြီးမှာ ကိုယ်တော်အား နိုမောင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်စေချုပ်၍၊ ၁။ဆူးပင်နှင့်ယက်ကိုဦးရှစ်ကို တင်ပြီးလျှင်၊ ၁။ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည်မဂ်လာရှိစေသတည်းဟု ကောင်းချိုး စကားကိုပြောကြ၏။ ၂။ခေါင်းတော်ကို ကျူးလုံးနှင့်ရိုက်ခြင်း၊ တံတွေးနှင့်တွေးခြင်း၊ ရှုံးတော်မှာဖူးထောက်၍ ပြပ်ဝပ်ခြင်းကိုလည်း ပြကြ၏။ ၃။ထိသို့ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက် နိုမောင်းသောအဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းရှိ ထုတ်သွားကြ၏။

၂။အာလေ ဇွန်နှင့် ရုပ်၏အာ ရိုမှန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတယောက်သည်၊ တော့ရွှာမှ လာ၍ လမ်း၌သွားသည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကိုထမ်းစေကြ၏။ ၂၃။ခေါင်း ခွဲအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသအရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကိုဆောင်သွားပြီးမှာ၊ ၂၄။မှရန်နှင့်ရောသော စပုစ်ရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောင့် ပေးလျှင် မခံဘဲနေတော်မူ၏။ ၂၅။လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရှိထားပြီးလျှင် အဝတ်တော်ကို စာရေးတံခါး၍ အသီးသီးတို့အား ဝေဖန်ကြ၏။ ၂၆။မိုက်ယ်တော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ကြသောအချိန်ကား၊ နံနက်တချက်တီးအချိန်ဖြစ်သတည်း။ ၂၇။အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္မာည်းလိပ်စာ ချက်ဟူမှာကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟုရေးထား သတည်း။ ၂၈။မိုက်ယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြန်စေယောက်တို့ကို လက်ဘာ တော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ပဲတော်ဘက်တော်၌တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရှိထားပြီးလျှင် ၂၉။ထိသို့ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည် ဟုဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည်ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၂၀။လမ်းမှာသွားလာသောသူတို့ကလည်း ဟဲ့၊ မိမာန်တော်ကိုဖြုံဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက် ပြန်သောသူ၊ ၂၁။ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်တင်လေ့။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာဆင်းလေ့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတို့၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ ၂၂။ထိနည်းတူ ယစ်ပုံရောဟိတ်အကြိုး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသွားသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါတာကား၊ ၂၃။ဂဲတို့မြင်၍ ယုံကြည်စေခြင်းရှိ၊ ဤသွားရလရှင် ဘုရင်တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလေစေဟု အချင်းချင်းပြက်ယယ် ပြုပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောသူတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

၂၄။မွန်းတည့်အချိန်မှုစုံ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပ်လုံး၌ မျှောင်မိုက်အတို့ဖြစ်လေ၏။ ၂၅။သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုကာ၊ လေ့၊ လေ့၊ လာမရာ့ပေသာနိုဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အကွဲနှင့်ဘုရား၊ အကွဲနှင့်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်အကွဲနှင့်ကိုစွန်းပစ်တော်မူသနည်းဟု ဆိုလို သတည်း။ ၂၆။အနားစွဲရပ်သောသူအချို့တို့သည် ကြားလျှင် သူသည်လေ့ယိုခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၂၇။လူတယောက်သည် ပြေး၍ ရေမှို့တွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူးလုံးဖျား၌ တတ်၍ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောင့် ပေးလျှင်၊ ရှိခေါ်တော့။ လေ့ယောက်သည် သူကိုချယ်ခြင်းရှိ လာမည်မလာမည်ကို ကြည့်ကြ ကုန်အံ့ဟု ဆို၏။ ၂၈။ယေရှုသည် ကြီးသောအသံနှင့်ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူ၏။

၂၉။ထိအခါ မိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။ ၂၁။ထိသို့ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူကြော်းကို ရှုံးတော်၌ရပ်နေသောတပ်မှုးသည်မြင်လျှင်၊ စင်စစ်ဤုံးသွားသည် ဘုရားသောက်၏သားတော်မှုန်ပေါ်းဟု ဆို၏။ ၂၂။မိန်းမအချို့တို့သည်လည်း ထိအရပ်၌အဝေးကြည့်ရှုံး နေကြ၏။ ၂၃။ထိမိန်းမတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလ်ပြည်မှာရှိတော်မူစုံ။

နောက်တော်သို့အလုပ်အကျေး လိုက်သော မာဂဇလမာရီ ယာကုပ်ငယ်နှင့် ယောသော၏
အမိဖြစ်သောမာရိနှင့် ရှာလုပို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယောရရှလင်မြို့သို့
လိုက်လာသောအခြားမိန်းမများလည်း ပါကြသတည်း။

၃၂ထိန္ဒံကား အသိတော်နှင့်တည်းဟူသော ပရွေ့နေ့ဖြစ်သောကြောင့် ညအချိန်ရောက်မှ ၈အသရေ
ဂျိသောလွှာတိအရာရှိ၊ အရိမသြို့သား ယောသပ်သည်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ပြောလင့်သောသူ
ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိုလတ်မင်းထံသို့ ရဲရင့်စွာဝင်၍ ယောက်အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။ ၁၇ယောသည်
ယခုပင်သောသည်ကို ပိုလတ်မင်းသည် အံ့သခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှုးကိုဆို၍ သေသည်ကားကြာပြီလောဟု
မေး၏။ ၈သောကြောင်းကို တပ်မှုးစကားဖြင့်သိလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို ယောသပ်အားပေး၏။
၁၆ယောသပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုချို့၊ မိမိဝယ်ခဲ့သောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊
ကျောက်ခြုံတွင်းသောသံ့ြိုင်းတွင်းထဲမှာထား၍ တွင်း၌ ကျောက်ကို လိုမ့်ထားလေ၏။ ၂၇မာဂဇလမာရီ
ယောသော၏အမိဖြစ်သော မာရိတို့သည် အလောင်းတော် ထားရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုကြ၏။

၁၆

၁၉ဥပ္ပါယ်နှင့်လွန်မှ မာဂဇလမာရီ ယာကုပ်၏အမိဖြစ်သော မာရိနှင့် ရှာလုပို့သည်သွား၍ အလောင်း
တော်ကို လိမ်းခြင်းရှိ နဲ့သာမျိုးကို ဝယ်ပြီးလျှင်၊ ခန့်ခွဲရက်တွင် ပွဲမနေ့ရက်နံနက်စောစော၊ နေတွက်သော
အချိန်၌ သံ့ြိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။ ၂၀ထိမိန်းမတို့က တွင်းဝှေ့ပိတ်သောကျောက်ကို အဘယ်သူလိုမ့်လွန်၍
ပေးမည်နည်းဟု အချင်းချင်းပြောဆိုပြီးမှ ကြည့်ရှုလျှင်၊ ထိုကျောက်သည် လိုမ့်လွန်လျှက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။
၂၁ထိုကျောက်ကား အလွန်ကြီးသောကျောက်ဖြစ်သတည်း။ ၁၇မိန်းမတို့သည် တွင်းထဲသို့ဝင်ကြီးလျှင် လုလင်
တယောက်သည် ဖြေစွင်ရည်လျားသော အကိုကိုဝိယ်လျက် လက်ချာဘက်၌ထိုင်သည်ကိုမြင်၍ ထိုတလန့်
မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၂၂ထိုသူကလည်း ထိုတလန့်မိန်းမောခြင်းမရှိကြန့်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သော နာရမက်ဖြူ့သား ယောရှုကို သင်တို့ရှာကြ၏။ ထိုသူသည်
ထပြောက်တော်မှုပြီ။ ၂၃အရပ်၌မရှိ အလောင်းတော် ထားရာအရပ်ကိုကြည့်ကြလေ့။
၂၄သင်တို့ရှုဂါလိပ်ပြည့်သို့ ကြွေတော်မှုကြောင်းကို ပေတရမှုစွာ တပည့်တော် တို့အားသွား၍ပြောကြလေ့။
အထက်ကမိန်းတော်မှုသည်အတိုင်း ထိုပြည့်၍သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု
ပြောဆို၏။ ၂၅ထိမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သံ့ြိုင်းတော်မှုထွက်၍ တိုနှုပ်လျက် မိန်းမောတွေ့ဝေလျက်ပြောကြ၏။
ကြောက်လန့် သောကြောင့် အဘယ်သူတို့မျှမပြောမဆိုကြ။

၂၆ကိုယ်တော်သည် ခုနစ်ရက်တွင် ပွဲမနေ့ရက်စောစောအချိန်၌ထပြောက်ပြီးမှ အထက်ကန်တိုး
ခုနစ်ယောက်ကို နှင့်ထုတ်တော်မှုသော မာဂဇလမာရီအား ရှုံးစွာ ကိုယ်ကိုပြောတော်မှု၏။ ၂၇မာရိလည်း
သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့်ပေါင်းဘော်သောသူတို့သည် ညည်းတွားထိုကြေးလျက် နေကြစ်တွင် သူတို့အား
ထိုသိတင်းကို ကြားပြောလေ၏။ ၂၈ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်တော်မှုသည်ကိုရင်း၊ မာရိသည်
ကိုယ်တော်ကိုမြင်ရ သည်ကိုရင်း၊ သူတို့သည် ကြားလျှင်မယုံကြ။

၂၉ထိန္ဒာက်တော်နှင့်ယောက်တို့သည် တော့ရွှေသို့သွားစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ခြားနား
သောအယောင်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြောတော်မှု၏။ ၂၁သူတို့သည်ပြန်လာ၍
အခြားသောတော်တို့အား ထိုသိတင်းကိုကြားပြောသောသည်း မယုံဘဲနေကြ၏။

၂၁ထိန္ဒာက် တကျိုပ်တပါးသောသူတို့သည် စားပွဲ့ြိုင်းလျှင်းကြစ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုပြောတော်မှု၏။
ထပြောက်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောသူသူတို့၏စကားကို မယုံသောကြောင့်
သူတို့မယုံတ်သောစိတ်၊ ခိုင်မာသောစိတ်ကို ဆုံးမျှုံးအပြစ်တင်တော်မှုပြီးမှာ ၂၂သင်တို့သည်
လောက်နိုင်းအရပ်ရပ်ရှိသူမျှုံးသွား၍၊ ဝေနေယျသွားရှိအပေါင်းတို့အား ဝံ့လော်တို့ဘာ့ကြလေ့။
၂၃ယုံကြည်၍ ဗုံ့ဗုံ့ကိုသောသူသည် ကယ်တင်တော်မှုခြင်းသို့ရောက်လတဲ့။ မယုံကြည်သောသူမှာကား

အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလတဲ့။

ଶିଖନ୍ତି କାହାରେ ?

၁၈၆၂

ကျော်နင်ကိုလှုပြန်

၆၅၁၂

၁၇၂

၁၃၅

၁၂၁

၁၇

၁၂၃

သူတို့၏ဖြစ်အံသောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမှုကား

ଯେବାହାବ୍ୟବର୍ଗକାବ୍ୟବର୍ଗିଃତ୍ରୀଣ୍ଠୀ ପ୍ରେସର୍ଟିଲାଦିଃ॥

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ ଓ ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ବ୍ୟାକିଲି ନିର୍ମାଣକାରୀ ପାଇଁ ଯଦୁକାରୀ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

၃၈ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂ ၂၅၂

ကိုခံတော်မျှ၏ ဘုရားသင်္ကြလက်ချာတော်ဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ၂၁၀တပည့်တော်တို့သည်လည်း

ထွက်သွားရှိ သင်ဘုရားသည် မစတော်မူသည့်နှင့်ငြိုး သူတို့၏ဖြစ်သော နိမတ်လက္ခဏာအားဖြင့်

ရင်မာက္ခခရစ်ဝင်ပြီး၏။